

Top izstāde drukātajam vārdam

No 26. janvāra Kuldīgas novada muzejā būs skatāma izstāde **Drukātais vārds. Kuldīgas preses vēsture.**

Šogad *Kurzemniekam* un latviskajai preseī Kuldīgā aprit 110 gadu. Gatavojoties svinībām, redakcijas kolektīvs nosprieda, ka ir īstais brīdis stāstīt par avīžniecību mūspusē. Muzeja speciālisti idejai atsauca. Krājuma glabātāja Indra Orehova jau pirms gada sāka pētniecisko darbu, secinot, ka materiāli ir, tomēr nepietiekami. Īpaši trūcis fotogrāfiju, kas rāda redakcijas dzīvi cauri laikiem. Ar tām un citiem eksponātiem talkā nāca pats *Kurzemnieks*.

I. Orehova rāda, ka būs apskatāmi un arī palasāmi dažādu gadu laikrakstu numuri, varēs uzzināt par tipogrāfijām, sākot ar uzņēmējam Jevlampjevam piederošo un beidzot ar Kuldīgas tipogrāfiju. Saimniecības nodaļas vadītāja vietnieks Māris Balodis pat radījis improvizētu avīžu kiosku un nosmaida, ka varbūt būs arī avīžu zēns. Blakus telpā varēs noskatīties *Kurzemnieka* komandas un biedrības *Kursas raksti* radīto dokumentālo video filmu *110 gadi 33 minūtēs*. „Visu atklāt nevar – jānāk un jāskatās. Šī ir pirmā tik plaša izstāde par avīžniecību Kuldīgā no pirmāsākumiem līdz mūsdienām. Iespējams, būs turpinājums, jo pētāmā vēl ļoti daudz,” saka I. Orehova.

Inguna Spulieniece
Lailas Liepiņas foto

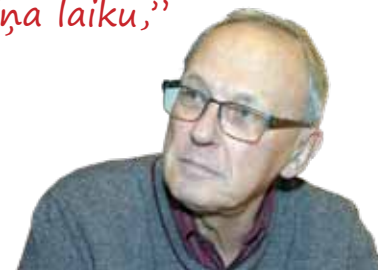
Izstāde ir komandas darbs, un šoreiz tā vēstīs par vietējo presi. Kamēr muzeja māksliniece Agnese Veinberga pie topošā avīžu kioska ieskrūvē spuldzīti, saimnieks Māris Balodis kaut ko pielabo, bet Indra Orehova apskata laikrakstus, kas tiks izlikti uz letes.



Ko vilkt mugurā, ko kājās pārgājienam vēsā laikā? Iesaka ilggadējs pārgājienu rīkotājs, vlogeris **Roliss**.

➔ 13. lpp.

„Saskatīt katra dotības, cienīt to, ko otrs dara, viņa laiku,”



tā uzskata **VIESTURS LIEPIŅŠ**. Diskotēkas *Ventas dzirkstis* dibinātājs, bijušais Kuldīgas rajona kultūras nodaļas vadītājs, zemessargs, elektroinženieris, kristietis.

➔ 8.-9. lpp.



Jūrkalnē senču mājā saimnieko **GUNTIS NIEDOLIŅŠ**, kuram aizraušanās ar kokļu darināšanu likusi pašam sākt muzicēt un mācīt to citiem.

➔ 7. lpp.

Šajā numurā:

- ➔ Katrs gads Latvijā sākas ar izmaiņām nodokļos. Vai uzņēmējiem tas netraucē biznesu plānot? **2. lpp.**
- ➔ Ko var atrast lietoto drēbju veikalos. **3., 10. lpp.**
- ➔ Šķidoņa dēļ daudzos grants ceļos ierobežota smagā transporta kustība. **5. lpp.**
- ➔ Sestdien *Katrīnas kausā* startēs arī mūsu jaunie vieglatlēti. Iesim atbalstīt Kristīni Grinbergu, Niku Mauli, Emīlu Līdaku, Niku Samauski, Uģi Joci! **15. lpp.**
- ➔ Senioru skolai aprit gads. **14. lpp.**
- ➔ Populārākie jaundzimušo vārdi. **11. lpp.**

Otrdien, 21. janvārī:

- Pētām, cik viegli tikt pie ārsta.
- Tulkotāja Vikija Poriete.
- Kas jauns Snēpeles pusē.
- Tiekas nacionālie partizāni.
- *Katrīnas kausa* reportāža.
- Atbild Eiropas Parlamenta deputāti.



REDZĒJUMS

Kad vēlies
būt brīvsInta
Jansone

Kopš gada sākuma 1100 iedzīvotāju lūguši sevi iekļaut īpašā reģistrā, kas viņiem liegta iespēju piekļūt azartspēlēm un interaktīvajām izlozēm, iekļūt spēļu zālēs. Pagājušajā gadā to lūdzis vēl aptuveni pustūkstotis cilvēku. Šādu skaitu apkopojusi Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija.

„1600 iesniegumu. Daudz? Maz, jo kuluāros tiek minēts krietni vairāk atkarīgo spēlētāju.”

Kopā 1600 iesniegumu. Daudz? Maz, jo kuluāros tiek minēts krietni vairāk atkarīgo spēlētāju. Līdzīga situācijas esot arī abās pārējās Baltijas valstīs. Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas vadītāja Signe Birne uzskata, ka Lietuvā un Igaunijā tie esot no pieciem līdz septiņiem tūkstošiem.

Kopš 1. janvāra visiem azartspēļu organizatoriem ir pienākums pārbaudīt, vai apmeklētājs sevi iekļāvis šajā reģistrā. Par lūguma ignorēšanu paredzēts 7000 eiro sods.

Kas ir šis īpašais reģistrs? Cilvēkam nav jābūt medicīniskajai diagnozei – atkarībai. Tas ir reģistrs

tiem, kuri paši sapratuši, ka azartspēles jau rada vai nākotnē var radīt problēmas, un viņi vairs nespēs sevi kontrolēt. Šī ir palīdzība tiem, kuri vēlas sevi no azartspēļu vietām pasargāt. Reģistrs attiecināms uz visām azartspēlēm – ne tikai uz spēļu zālēm, bet, piemēram, arī tik populārajām interneta kazino vietnēm.

Latvijā no azartspēļu atkarības ārstējas neliela daļa no kopējā atkarīgo skaita. Kā liecina Veselības ministrijas pētījums par procesu atkarību izplatību, no ludomānijas* dažādā pakāpē cieš teju 80 000 cilvēku no 15 līdz 64 gadiem. Precīzs skaits nav nosakāms, jo visi neārstējas, neapzinās vai arī negrib atzīt, ka iepinušies spēļu atkarības valgos.

Visātrāk šo slimību var pamanīt ģimene. Pirmais, kam jāpievērš uzmanība: pazūd nauda vai tās trūkst, no mājām pazūd dažādas lietas. Uz jautājumu *Kur palika?* cilvēks aizbaidinās ar dažādām atrunām, cenšoties patieso iemeslu notušēt.

Tuvinieki var būt visnozīmīgākais atbalsts tādām atkarīgajām, kurš gatavs doties pēc palīdzības. Var meklēt individuālu atbalstu pie ārstiem-psihoterapeitiem, psihoterapijas speciālistiem un psihologiem. Ir vairāki grupu atbalsta veidi, piemēram, anonīmo spēlmaņu grupas, Minesotas programma u.c.

* Atkarība no azartspēlēm

TRIS PAR VIENU

Katrs gads Latvijā sākas ar izmaiņām nodokļos. Vai uzņēmēji spēj tām tikt līdz, un vai tās netraucē biznesu plānot?

ATTIEKSME NAV
DRAUDZĪGA

1. Kristīne Šimpermane, rotu meistare, SIA *Kaisme dizains* īpašniece:

– Negribu izklausīties kā čikstētāja, bet man reizēm šķiet, ka nodokļu politika nav uzņēmējam draudzīga. Nepārtraukti jābūt ļoti elastīgam un jāseko līdzi, vai kaut kas atkal nemainās. Es valsts taktiku īsti neizprotu, bet man tā arī nav jāizprot. Pati par to neinteresējos – manā vietā to dara grāmatvedis, jo es nevarētu vienlaikus zināt izmaiņas nodokļos un nodarboties ar uzņēmējdarbību. Es labāk veltu laiku radošajām, produktīvajām lietām, nevis grāmatvedībai.

NODOKĻOS IR PUTRA

2. Aigars Zvingulis, kokapstrādes SIA *AJG Plus* īpašnieks:

– Ja skatās uz nodokļu sistēmu kopumā, Latvijā tomēr esam daudz labākā situācijā nekā citās Eiropas valstīs. Ja runājam par dažādiem peļņas nodokļiem, pie mums būtu jādomā, kā uzlabot to, lai cilvēkam pēc nodokļu nomaksas paliktu vairāk naudas. Ja runā konkrēti par ikgadējām izmaiņām, tad gan mums ir liela putra. Piemēram, šīgada izmaiņas degvielas cenās. Tās uzreiz, ar 1. janvāri, lika just izmaksu paaugstināšanos. Mēs savu ražošanu cenšamies plānot uz priekšu, rēķinoties ar izdevumiem, kurus aprēķinām, pamatojoties uz līgumiem ar klientiem. Visi cenas pacēla, attiecīgi arī mums piegādes izmaksas palielinājās, līdz ar to mēs pat nedaudz iekritām.

TAS IR LIEKS STRESS

3. Lauma Grīva, Kabiles muižas darītavas līdzīpašniece:

– Protams, vislabāk būtu, ja nodokļu sistēma tiktu plānota vismaz četriem gadiem, jo arī uzņēmēji, rakstot biznesa plānus, rēķina ieņēmumus un izdevumus, aizņemas kredītus, lai noteiktā laika ciklā ar plānoto var rēķināties. Biežās pārmaiņas izjauc gan tuvākus plānus, gan tālāku izaugsmi, jo uzņēmējam nākas domāt nevis par to, kā attīstīties, bet par to, kā nomaksāt nodokļus. Tas ir absolūti lieks stress.

Vislabāk būtu, ja visi strādātu roku rokā kā tāds lielais brālis ar mazo un nodokļi būtu sakārtoti tā, ka mēs spētu attīstīt valsti. Visi, kuri Latvijā atrodas, vēlas, lai tās nākotnē būtu labāka. Ja sadarbība būtu izdevīga gan vieniem, gan otriem, tad pēc desmit gadiem valsts attīstītos un mēs, iespējams, tuvotos Šveicei vai Somijai, un tas būtu ideāli.

Alberts Dinters

LASĪTĀJS VAICĀ

Drīz sola salabot

Kāda kuldīdzniece, kura mēdz iepirkties SIA *Pārša* veikalā *Sarma*, jautā, kad tiks salabotas izdrupušās kāpnes. Viņasprāt, tumsā pircēji var nepamanīt, ka vienām pakāpieni pilnīgi izdrupuši, arī otras brūkot kopā.

Veikala īpašnieks Gatis Rozenfelds pastāstīja, ka ēkai kaut ko remontējot ik pa brīdim, bet kāpnes un slidenās ieejas flīzes salabot neesot tik vienkārši. Visticamāk, tas tiksot darīts pavasarī, bet pašu bīstamāko vietu centīsoties drošāku padarīt drīzumā.

Inguna Spuleniece
Alberta Dintera foto



Kāpjot pa kāpnēm pie Kuldīgas veikala *Sarma*, cilvēkiem jābūt ļoti uzmanīgiem.

MUMS RAKSTA

Paldies par atbalstu!

„Vēlos sacīt paldies Alsungas labajiem cilvēkiem Aksanai, Diānai, Dainai, Alsungas sociālajām darbiniecēm un Harijam, kuri palīdzēja gados vecai pensionārei izdzīvot pēc garnadžu apciemojuma.”

Velta

FOTOKOMENTĀRS



Varbūt slavenais teiciens nāk no Kuldīgas? Par to viesi runāja ilggadējās volejbola treneres Rasma Zeberliņas 80. dzimšanas dienā.

Lāsmas Reimanes teksts un foto

MANUPRĀT

Katru dienu no jauna

Droši vien daudziem pazīstamas izjūtas pēc sarežģīta, ilgstoša, intensīva darba, kad tas pabeigts. Ir gan spēku izsīkums, gan gandarījums, un pa galvu jauucas domas, sak', nekad vair! Neko tādu neuzņemties! Bet paiet laiciņš – īss vai garāks, un nemiers sāk urdīt. Rutīna, sākumā tik patīkama un veldzējoša, sāk apnikt. Un atkal gribas ko lielu un skaistu, grūti sasniedzamu, tomēr iekārojamu. Vai nu tās ir jaunas mācības, vai pat studijas, vai grāmatas rakstīšana, liela pasākuma vai cita notikuma organizēšana. Jo ir tādi cilvēki, par kuriem sakām: „Tas nu nevar vienreiz likties mierā!” Jo tā ņemšanās prasa arī vairāk vai mazāk iesaistīto apkārtējo cilvēku uzmanību, laiku, enerģiju, rada papildu stresu un bieži vien pat izdevumus. Tomēr apzināties, ka bez viņiem mūsu dzīve būtu arī mazāk krāsaina.

Daiga Bitiniece

Kurzemnieks

Kuldīga, 1905. gada ielā 19, LV-3301

Galvenā redaktore Daiga Bitiniece – 63350567, redakcija@kurzemnieks.lv.

Žurnālisti: Inguna Spuleniece – 63350565, inguna.spuleniece@kurzemnieks.lv; Daina Tāfelberga –

63350563, daina.tafelberga@gmail.com; Jolanta Hercenberga – 63350568, jolantah99@gmail.com; Alberts Dinters – 63350568, alberts.dinters@kurzemnieks.lv; Lāsma Reimane – 63350568, reimane.lasma@gmail.com; Inta Jansone – 63324881, inta.jansone@kurzemnieks.lv.

Literārā redaktore Dina Poriņa – 63350568, dina.porina@kurzemnieks.lv; korektore Aiga Blumberga – 63350568, aiga.blumberga@kurzemnieks.lv.

Maketētājas: Laila Liepiņa – 63350568, laila.liepina@kurzemnieks.lv; Inese Slūka – 63350563, reklama@kurzemnieks.lv.

Reklāmas nodaļa – 63324881, sludinajumi@kurzemnieks.lv.

Izdevējs – SIA *Jaunais kurzemnieks*. Reģ. nr. 1400. Iznāk otrdienās un piektdienās. Pārpublicējot atsauce uz *Kurzemnieku* obligāta. Iespiests SIA *Poligrāfijas grupa „Mūkusalas”* Rīgā, Mūkusalas ielā 15a.

Metiens – 3275.



RUNĀ SPECIĀLISTS

Šogad dzīve kļūs dārgāka



Aiga Pelane, ekonomikas bakalaure, Latvijas Radio korespondente speciāli Kurzemniekam:

– Ar visai lielu pārliecību var teikt, ka šis gads ekonomikā tomēr būs ļoti līdzīgs iepriekšējam – nekādas straujas izaugsmes nebūs un visapkārt valdīs visai liela nenoteiktība. Diemžēl ir arī jārēķinās, ka algas vairs neaugs tik strauji kā pērn un kopumā dzīve šogad kļūs dārgāka.

Lai saprastu, kāpēc tā, ir jēga nedaudz ieskatīties, kā dzīvojam pērn. Var secināt, ka nebija nemaz tik slikti. 2019. gads ekonomiski iesākās ļoti cerīgi, un tautsaimniecības izaugsmes bija vērtējama kā ļoti laba, taču tad tās straujums plaka, un deviņos mēnešos kopējā izaugsmes bija mērāma vairs tikai kā 2,5% no iekšzemes kopprodukta (IKP). Aptuveni tāda pati prognozēta arī šogad.

Lai gan daudzi priecājas, ka esam viena no straujāk augošajām valstīm Eiropas Savienībā (ES), jāpiebilst, ka situācija nemaz nav laba. Proti, lai Latvija varētu sasniegt vismaz vidējo ES labklājības līmeni, ekonomikai būtu jāaug daudz straujāk. Pretējā gadījumā mēs ne tikai pārskatāmā nākotnē nesasnēsim ES vidējo dzīves līmeni, bet arī arvien vairāk atpaliksīm no mūsu kaimiņiem – Igaunijas un Lietuvas, kas labklājības ziņā jau tagad ir krietni priekšā.

Taču par pērnā gadu skumt nevajag. Lai vai kā, vidējais iedzīvotājs kļuva bagātāks. Pērn deviņos mēnešos darba samaksa pieauga par 8,3%. Ja klāt pieliekam to, ka cenas precēm un pakalpojumiem palielinājās tikai par 2,8%, ir redzams, ka vidējais Latvijas iedzīvotājs kļuvis par 5,5 procentpunk-

tiem bagātāks. Te gan jāpiebilst – velns slēpjas detaļās. Vērtējot to, kāds atalgojums bijis reģionos, skaudri parādās jau sen zināma lieta. Proti, lielākās algas ir Rīgā – uz rokas teju 870 eiro mēnesī, kamēr Kurzemē un Zemgalē tās ir par divsimt eiro mazākas, Vidzemē aptuveni par 230, bet Latgalē vidējā alga ir pat par 300 eiro mazāka nekā Rīgā un deviņos mēnešos sasniedza vien 565 eiro uz rokas.

Vai var cerēt, ka novadu iedzīvotāju vidējā alga šogad pieaugs daudz straujāk un plaša starp Rīgu un reģioniem nebūs tik liela? Diemžēl – nē. Vismaz pagaidām par to nekādas neliecina. Iedzīvotājiem jārēķinās, ka galvenokārt darbaroku trūkums joprojām būs jūtams Rīgā un Pierīgā, jo tieši šeit koncentrējas uzņēmēji, kuri gatavi radīt darba vietas. Tāpēc te algas turpinās augt. Taču reģionos, īpaši tur, kur uzņēmēju maz, cerēt uz jūtamu algas pieaugumu ir pārāgri. Turklāt jārēķinās, ka šogad vietvaras būs aizņemtas ar jaunu novadu robežu vilkšanu un šī situācija nav labvēlīga ne jaunu investoru piesaistei, ne jaunu darba vietu radīšanai.

Visiem valsts iedzīvotājiem gan nāksies rēķināties ar to, ka dzīve noteikti kļūs dārgāka un visdrīzāk tas notiks straujāk nekā pērn. Piemēram, jau no 1. janvāra līdz ar akcīzes nodokļa pieaugumu augusi arī degvielas cena. Tas nenoliedzami atstās ietekmi uz visu tautsaimniecību, piemēram, noteikti gaidāms cenu palielinājums pārtikai, un jau ir paziņots, ka no janvāra vidus pieaug maksa par braukšanu sabiedriskajā transportā. Tāpat politiķiem būs jālemj, ko darīt ar akcīzes nodokli stiprajam alkoholam, kam būtu jāpalielinās no 1. marta. Ja to, kā plānots, cels pat vairāk nekā par 30%, tad Latvijā grādīgie dzērieni kļūs Baltijā visdārgākie.

LASĪTĀJS JAUTĀ

Tā ir mūsu Svētā Katrīna

Kuldīdnieks Gunārs interesējas, kas pie Kuldīgas Sv. Katrīnas baznīcas apbedīts Alekšupītes pusē. Gidi ekskursantu grupām stāsta, ka tā ir svētās mocekles Katrīnas kapavieta.

ARHEOLOĢISKI NEPĒTĪS

Mācītājs Viesturs Pirro teic, ka tāda leģenda pastāv, kaut oficiāla apstiprinājuma nav. Lai to iegūtu, vajadzīgi vēstures pētījumi un arheoloģiski izmeklējumi. Taču Sv. Katrīnas draudzei tādiem mērķiem nav ne naudas, nedz tiesību to darīt. Draudzes pārstāvji šo vietu regulāri apkopj. Ja cilvēki vēlas, viņi var nolikt šeit ziedus Svētās Katrīnas piemiņai, kā to bieži vien dara jaunlaulātie.

Tiesa, mājaslapā www.kuldigas.lvb.lv vēstures sadaļā norādīts, ka 1252. gadā celtā baznīca nosaukta Aleksandrijas Sv. Katrīnas vārdā. Dažādos avotos leģenda atšķiras, bet pamats ir viens: nabadzīgā un dievbijīgā meitene krājusi naudu baznīcas celšanai, taču apmelota un sodīta uz moku rata par saka-riem ar nelabo. Pēc nāves tomēr attaisnota un nosaukta par svēto. Ar mocekles kroni galvā, moku ratu blakus un zobenu rokā tā attēlota medaljonā virs luterāņu baznīcas sānu ieejas (tajā pusē, kur kapavietas plāksne). Tas ir arī tagadējais Kuldīgas ģerbonis.

LAI TŪRISTI TIC!

Gide Inga Trumsiņa apliecina, ka vietējie ekskursiju vadītāji tiešām tūristiem stāsta leģendu par Kuldīgas Katrīnu. Var gan apšaubīt, vai viņa tiešām tur aplabāta, jo tajos tālajos laikos nabadzīgiem ļaudīm nelika tik dižas plāksnes kā, piemēram, bīskapam,

mācītājam vai citai augstai amatpersonai. Tomēr viņiem būtu vieta baznīcas kriptā, nevis ārpusē. „Katrai pilsētai ir savas mīlās leģendas, kuras mums patīk uzturēt,” atzīst gide. „Katrīnas tēls ar moku ratu pastāv visā pasaulē. Piemēram, ir versija, ka Konstantinopolē Svētā Katrīna piedalījās disputā, kurā sievietes tajos laikos neielaida. Par to viņa sodīta, šis tēls kanonizēts un izplatīts visā kristīgajā pasaulē. Ir daudz līdzīgu simbolu. Ja gribam kādu no tiem lokalizēt un attiecināt tieši uz Kuldīgu, tad mums Katrīna ir ļoti atbilstoša. Tā ir leģenda, bet lai jau tūristi no Kuldīgas aizbrauc pārliecībā, ka bijuši pie šīs svētās sievietes kapa!”

ROMĀNS STĀSTA

Par Kuldīgas Katrīnas esamību ir pārliecināta rakstniece Dace Priede. Viņa sarakstījusi un iestudējusi lugu *Sena teika par Katrīnu*, vēlāk izdots tāda paša satura romāns *Snieg purpura sniegs*. „Kuldīgai kā pilsētai ar dvēseli sava Katrīna pienākas, viņa šeit ir bijusi, un viņas piemiņa pastāvēs mūžam. No Aleksandrijas te neviena Katrīna nav atvesta. Ir tā, kā rakstīju grāmatas beigās: Katrīna bija pirmais bērns, kurš kristīts jaunuzceltajā baznīcā. Mana romāna varonis priesteris Gotlībs gan pretojās, bet ļaudis tik un tā dievnamu sauca viņas vārdā. Gotlībs mēģināja stāstīt, ka vārds dots par godu Svētajai Katrīnai no Aleksandrijas, kas bija atzīta mocekle. Vēlāk Svētajai Katrīnai no Sjēnas. Taču tautas sirds cauri gadu simteņiem ir iznesusi Kuldīgas Katrīnas vārdu.”

Daina Tafelberga

Kā vērtējat degvielas cenas pieaugumu?

(No www.kurzemnieks.lv)

- Neatbalstu, jo tāpat jau viss ir dārgi 62
- Braukšu kā braucu 23
- Iegādāšos Lietuvā 21
- Izmantošu velosipēdu 8

- Braukšu mazāk 4
- Vairāk staigāšu kājām 2
- Mani tas neietekmēs 2
- Atbalstu, jo mazināsies vides piesārņojums 1

AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS

Vai iepērkaties lietoto apģērbu veikalos?



Jānis Kalniņš, pašnodarbinātais: – Neiepērkos. Bet māsa man reiz tur hidrotērpu nopirka. Es neēju, jo nedomāju, ka tur sev ko varētu atrast, bet zinu, ka cilvēki meklē labas drēbes par labu cenu.



Dzintra Reinholde, pensionāre: – Mūždien iepērkos, bet labas drēbes tur jāmeklē atrast. Lēti nopērkur svārkus, džemperus un apavus. Eju pa mežu, dārzu, strādāju sētā, un tādos darbos tur iegādātais apģērbs noder. Kad eju uz koncertu, tad, protams, der citādāks.



Ilga Antoniņķe, māsainiece: – Labu laiku neesmu bijusi, bet agrāk cenas tajos bija labas. Sevišķi nolietotus apģērbus, protams, nepērku, bet šo to vajadzīgu var atrast. Firmas apģērbs noteikti ir labāks nekā jauns ķīniešu ražojums. Nesen nopirku Ķīnā ražotu gultasveļu par 20 eiro: vīles sašūtas, bet auduma malas nav apstrādātas. Ātri vien pa vilēm izjuka, un izmetu ārā. Kas tā pa kvalitāti!? Alberta Dintera un Lāsmas Reimanes foto



Ance Priede, kuldīdzniece: – Jā. Bieži pasākumiem noder specifiski, krāsaini tērpi, kādus ikdienā nenēsā. Citreiz der izteiksmīgas balles kleitas, ko vilkt uz skatuves, jo skatuves tērpus nemēdz vilkt vēlreiz: nav interesanti, fotogrāfijās jau redzēti. Arī auduma dēļ kaut ko nopērku, lai varētu izmantot rotājumos. Ir gadījies nopirkt pilnīgi jaunus sporta apavus.



Anna Valkovska, pensionāre: – Sen atpakaļ esmu bijusi, bet nu jau daudzus gadus ne. Man lietotas drēbes nepatīk valkāt, tādēļ pērku tikai jaunas.



Ilze Frāma, friziere: – Pirms daudziem gadiem, kad tādi veikali tikko parādījās, tajos iepirkās visi, bet tagad es neiepērkos. Nav intereses – pietiek ar to, kas man ir. Man gribas sev jaunu apģērpu.

NUMURA CITĀTS

Ineses Slūkas zīmējums



Uz draudzības turnīriem volejbolā Vācijā Rasmai Zeberlīnai līdzī devusies tulce Guntra Buivida, kura treneres 80 gadu jubilejā stāsta:

„Atceros pirmo braucienu. Aizbraucām ar zilu ikarusu ar finierētiem logiem, un tam no izpūtēja nāca ārā melni dūmi. Sagaidītājs Vācijā bija pārsteigts: „Vai tas ir jūsu autobuss?!””

Kad talkā nāk vīrs uz stundu

Aptuveni divus mēnešus Kuldīgas uzņēmums *Z Global* piedāvā pakalpojumu *Vīrs uz stundu*.



Juris Rozentāls devies īrēt dūmu detektorus.

„Vēlējāmie īstenot ideju, kas Kuldīgas novadā vēl nebija pieejama. Tā radās doma par pakalpojumu *Vīrs uz stundu*. Pieaugušie to var uztvert arī citādāk, bet tur jau tas āķis – nosaukums paliek atmiņā,” *Kurzemniekam* saka firmas pārstāvis Juris Rozentāls.

„Ja vajag pieskrūvēt lampas, nomainīt kontaktus, izdarīt citas

saimnieciskas lietas, arī montēt mēbeles, tad talkā var nākt *vīrs uz stundu*, lai gan varam arī uzbūvēt māju no nulles līdz atslēgai. Protams, ir jau meistari, brigādes, bet viņi vēlas darīt liela apjoma darbus, negrib krāmēties ar sīkumiem.”

J.Rozentāls Saldus tehnikumā mācījies ēku būvtehnikos, pie Aigas Vaitkus kursos apguvis

telpu noformējumu un interjeru, apguvis elektrodrošības pamatus, bet šobrīd kursos mācās darba drošību. „Lai šo darbu darītu, jābūt dažādām zināšanām, arī dokumentiem,” saka J.Rozentāls. Nākotnē ir doma klāstu papildināt ar jauniem pakalpojumiem.

Inta Jansone
Lailas Liepiņas foto

NO KĀRTĪBAS SARGĀTĀJU IKDIENAS Pamucis audžudēls, auto bez zīmēm, kaitējums medniekiem

Par notikumiem stāsta Skrundas novada pašvaldības policijas inspektors Andis Doniņš.

Pirmdiena, 6. janvāris. Skrundas iedzīvotāja sauc palīgā, jo pazudis audžudēls – pamucis. Lai arī uz pāris dienām esam kājnīkos (auto ir remontā), jaunieši ātri atrodam un pēc audžinošām pārrunām nogādājam mājās. Otrdien mūs informē, ka Rudbāržos bojāts kāda cilvēka īpašums. Izlasot elektronisko iesniegumu, secinām, ka zaudējumi nodarīti trešajai personai. Proti, izzāģējot krūmājus, darītāji izbraukājuši blakus īpašumu, sabojājuši kupicas, skāde nodarīta arī ēkas jumtam. Lai gan lietvedību nododam Valsts policijai (VP), cietušais tiek informēts, kurš ir darbu veicējs, un, cik zināms, viņi jau konfliktu atrisinājuši.

Trešdien atgūstam dienesta auto. Raņķos kāds dzīvesvietā regulāri rīkojot *mazas orgājas*, kas apkārtējiem traucē. Ar dzīvokļa īpašnieci vienojamies: ja pie viņas īrnieka atkal ieradīsies nevēlamas personas, sieviete informēs mūs,

brauksim skaidroties.

Ceturtdiena, 9. janvāris. Pienāk ziņa, ka Valtaiķos pie kādas ēkas, kuras īpašnieks miris, piebraukusi automašīna bez valsts numura zīmēm. Zinot, ka iepriekš ēka demolēta, aizbraucam pārbaudīt vietu blakus mūsu teritorijai. Jā, pamestais auto bez numura zīmēm ir, mājai nekas nav nodarīts. Auto logā – tehniskās apskates uzlīme. Ziņojam VP. Piektdienas rīts sākas ar izbraukumu uz Liepājas–Rīgas šoseju, jo pretī ugunsdzēsēju depo notriekts stirnu buks. Sazināmies ar atbildīgajiem, kuri to utilizē. Kopā ar VP piedalāmies operatīvos pasākumos.

Nedēļas pirmo brīvdienā padām ar pilsētā klīstošajiem suņiem: fotografējam, meklējam īpašniekus, kuriem nāksies skaidrot, kāpēc dzīvnieki klaiņo. No Skrundas mednieku kluba zvana, ka bāzes vietā sabojāti vairāki auto. Daļa mednieku braucamos

tur atstāj un dodas medībās. Atgriežoties konstatēts, ka kādam auto nolauzta logu slotiņas, citam kas cits. Tā jau ir VP izmeklēšana. Svētdiena mierīga – nekur nav jātraucas.

14. janvārī dodamies noskaidrot, kāpēc pa pilsētu klejo nepieškatīts suns. Atrodam īpašnieku un viņu mutiski brīdinām. Dienas otrajā pusē braucam apskatīt nepadzīvotu ēku, kurai, kā ziņo garāmgājēji, uzlauzts logs un restes, kāds tajā iekļuvis. Nozagts nekas nav, bet, tā kā tā ir sveša īpašuma bojāšana, ziņojam VP. Trešdien jādodas uz Skrundas autoostu, jo kāds cilvēks tajā atrodas jau vairākas dienas. Tiklīdz ēka tiek atslēgta, vīrietis ieiet un uzturas visu dienu. Aizbraucam, sastopam, bet viņš atsakās nosaukt savu vārdu. To noskaidrojam tad, kad aizvedam uz iecirkni un atklājam, ka viņu meklē VP. Nogādājam Kuldīgā.

Policija kļūdaini liek ziņu atsaukt

Pērn decembra beigās *Kurzemnieks* publicēja ziņu par diviem pazudušiem cilvēkiem, kuri ir Valsts policijas (VP) meklēšanā. Pēc neilga laika redakcija no policijas saņēma ziņu, ka rakstā pieminētā sieviete ir atradusies un informācija no mājaslapas jāizņem. Bet tā izrādījās nepatiesība.

Rakstā, ko *Kurzemnieks* publicē 27. decembrī, minēti Jānis Ekšteins un Laura Jackeviča.

J.Ekšteins, kurš dzimis 1946. gadā, pēdējo reizi redzēts 20. novembrī Skrundas novada Nīkrāces pagastā. Pazīmes: augums – 175 cm, kalsnas miesas būves, sirmi, izspūruši mati, stipri laužts deguns. Staigā saplēstās drēbēs, sīkākā apģērba apraksts nav zināms.

Savukārt L.Jackeviča, kura dzimusi 1992. gadā, kopš 9. decembra ar radniekiem vairs nesazinās. Pazīmes: augums – 165 cm, apaļīgas miesas būves, gaiši mati līdz pleciem, ģērbušies brūnā virsjakā ar kapuci, zilās džinsa biksēs. Muguras daļā tetovējums – hieroglifs.

Par Lauru *Kurzemnieks* saņēma zvanu no VP, ka sieviete atradusies, tiek lūgts ziņu izlabot – viņas vārdu no tās izņemt. Kā atklājies, tā nav patiesība, jo ar laikrakstu sazinās Lauras bijušais vīrs Mareks Zalkovskis, kurš par policijas rīcību pauž sašutumu: „Laura nav atradusies. Es par to Rīgas policijā uzrakstīju iesniegumu – par Kuldīgas policijas bezdarbību. Mums nav nevienas rakstveida atbildes, kurā būtu skaidri norādīts, ka viņa atradusies.”

Pēc vīrieša teiktā, par meitas

iespējamo atrašanu neziņot arī viņas māte Ligita, kura dzīvo tajā pašā mājā Mucenieku ielā, no kuras Laura izgājusi pazušanas dienā. To klātienē apstiprina pazudušās sievietes māte, kuru *Kurzemnieks* sastop mājās. Arī viņai policijas vēsts medijiem, ka meita atradusies, liek izbrīnīties. Māte savulaik sazinājusies ar visiem Lauras paziņām un draugiem, bet neviens par viņu neko nav zinājis.

Kurzemnieks noskaidro, ka policijas lūgums ziņu par L.Jackeviču izlabot bijusi kļūda. VP Kurzemes reģiona pārvaldes vecākā speciāliste sabiedrisko attiecību un sadarbības jautājumos Madara Šeršņova skaidro: „Laura Jackeviča vēl ir bezvēsts prombūtnē, respektīvi, neesam saņēmuši ziņas par viņas atrašanos, tāpēc meklēšana vēl ir aktuāla. Tas, ka sabiedrībai kļūdaini paziņots par atrašanos, nenozīmē to, ka Valsts policija pārtraukusi viņu meklēt.” Pašlaik neesot aizdomu, ka ar sievieti būtu noticis kas noziedzīgs.

Cilvēki ir aicināti atsaukties, ja L.Jackeviča redzēta vai ir ziņas par viņas atrašanās vietu. Policiju var sazināt pa tālruni 110.

Alberts Dinters

Pabeidz izmeklēt divus miesas bojājumus

Valsts policijas (VP) Kuldīgas iecirknis beidzis izmeklēšanu divos kriminālprocesos par miesas bojājumiem. Abi nodoti prokuratūrai, lai sāktu kriminālvajāšanu.

Kā ziņo likumsargi, pērn 17. jūlijā no Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta saņemta ziņa, ka palīdzību lūdzis sašauts vīrietis. VP sākusī kriminālprocesu un noskaidrojusi, ka dienu pirms tam kopīgas alkohola lietošanas laikā izcēlies konflikts ar citu vīrieti un vairāki šāvieni ar pneimatisko ieroci raidīti cietušā virzienā. Uz aizdomu pamata par noziedzīgu nodarījumu aizturēts 1989. gadā dzimis vīrietis.

Savukārt pagājušā gada 21. jūlijā saņemta informācija, ka Kuldīgā, Kalna ielā, miesas bojājumi nodarīti vēl kādam vīrietim. Kriminālprocesā noskaidrots, ka viņš braucis pa pilsētu un uz ielas pamanījis konfliktējam vīrieti un sievieti. Braucējs apturējis automa-

šīnu, izkāpis ārā un vēlējies noskaidrot, kas notiek, jo no malas izskatījies, ka sievietei tiek darīts pāri. Kad pienācis tuvāk, bilstot dažus vārdus, no konfliktā iesaistītā vīrieša sekojis sitiens pa seju. Cietušais izsauca VP, pēc tam vērsoties medicīnas iestādē. Aizdomās tiek turēts kuldīdznieks, kurš jau iepriekš policijas redzeslokā nonācis par līdzīgiem likumpārkāpumiem.

Saskaņā ar Krimināllikumu par tīšiem vidēja smaguma miesas bojājumiem sods ir brīvības atņemšana līdz trim gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods. Sodu noteiks tiesa.

Alberts Dinters

Arvien vairāk ierobežo kravas transportu

Šķīdona dēļ *Latvijas Valsts ceļi (LVC)* daudzos grants ceļos ierobežojuši smagā transporta kustību. Automašīnu masas norādes mūspusē ierīkotas arī uz vairākiem pašvaldības ceļiem.

ATĻAUJAS NEIZSNIEDZ

LVC komunikāciju daļa informē, ka vairāk nekā 40 grants ceļu posmos īslaicīgi liegts braukt transportam, kas smagāks par desmit tonnām. Kurzemē – visvairāk Saldus pusē, kā arī Kuldīgas apkārtnē. Šķīdona laikā nekādas speciālas atļaujas kravu pārvadājumiem netiek izsniegtas. Pa tiem ceļiem, kuros ir ierobežojumi, var braukt tikai operatīvais un sabiedriskais transports. Ceļu satiksmes drošības direkcijā reģistrēti svaigpiena savācēji un tādi transportlīdzekļi, kas izved kritušus lopus.

ĀRKĀRTAS SITUĀCIJA NAV

Skrundas novada domes izpilddirektors Gun-tis Putniņš stāsta, ka ceļi ik gadu pasliktinās – lietainos rudenos un ziemās, kad neiestājas sals, toties ir daudz nokrišņu, arvien vairāk nākas smagā transporta kustību ierobežot. Taču par ārkārtas situāciju to nevar saukt. Masas ierobežojumi nav nepieciešami uz atjaunota-

jiem grantētajiem posmiem, problemātiskāk ir ar vecajiem, padomju gados būvētajiem ceļiem. Naudas trūkuma dēļ visus atjaunot nav iespējams, tomēr pašvaldība prioritārā secībā attīra grāvjus, noņem apaugumu, ierīko caurtekas. Slēgtajos posmos tiek kavēta uzņēmējdarbība, bet G.Putniņš norāda, ka karjeru izstrādātājiem ar sliktiem laika apstākļiem bija jāreķinās un grants jāizved iepriekš. Savukārt ar mežizstrādātājiem pašvaldība vienojas par kokmateriālu izvešanu uz laiku. Attiecīgais ceļa posms tiek novērtēts, un līgumam beidzoties, uzņēmumam jāgādā, lai ceļš būtu tādā stāvoklī kā iepriekš.

DAUDZI ZEMNIEKI SAPROT

Kuldīgas novada domes izpilddirektore vietniece Agnese Buka teic, ka izlikt masas ierobežojuma zīmes (7 t) uzticēts pagastu pārvalžu vadītājiem, kuri situāciju pārzina vislabāk. Tikko no Kabiles saņemtas sūdzības, ka arī pieņēdējs vairs nevarot izbraukt. Diemžēl šādos laika apstākļos greiderēt nedrīkst, jo tā virskārta tiks nostumta līdz mālam un ceļš būs pagalam. Daudzi zemnieki to saprot un ir uzklaušījuši lūgumu noņemt transportam lieko sastāvu, lai samazinātu svaru. Grūtāk

vienoties ar mežizstrādātājiem – tie dažkārt neievērojot pat aizlieguma zīmes, un tad jālūdz policijas palīdzība. „Novembrī, kad uz brīdi bija neliels sals, visi pagasti paspēja ceļus nogreiderēt, diemžēl drīz atsākās lieta-vas,” tā A.Buka. „Ar valsts mērķdotāciju ceļu uzlabošanai nepietiek. Šogad pašvaldība no sava pamatbudžeta piešķīrusi 150 tūkstošus eiro. Pērn par 180 tūkstošiem 30 lauku ceļu posmus varējām būtiski uzlabot.”

LĪDZĪGI KĀ CITUS GADUS

„Ceļu stāvoklis Alsungas novadā ir līdzīgs kā citus gadus, papildu ierobežojumi izmantošanai nav noteikti,” stāsta domes izpilddirektors Voldemārs Dunajevs. „Divi sasaluma periodi jau šoziem bijuši un beigušies. Laiks mainīgs – cenšamies ar to sadzīvot. Pēc pieredzes pieņemto kā normālu parādību. Cenšamies nodrošināt to, lai komercdarbība ir iespējama, tomēr lai ar lielajām kravām nebrauktu. Ierobežojumus neesam izlikuši, dažās vietās vēl stāv no iepriekšējā gada. Kādās trīs vietās kokmateriāli pa 500 kubikmetriem gaida salu, lai varētu izvest. Ceļi visur vienādi – nemitīgi jāuztur, lai nesāktu sabrukt.”

Daina Tāfelberga, Jolanta Hercenberga

Latvijā

Turpmāk bez Dzintara

Uzņēmumā *Dzintars* ražošana vairs nenotiek, veikali slēgti, pārtraukta produkcijas piegāde arī lielākajām tirdzniecības ķēdēm. Pēdējais ražošanas cikls tika pabeigts tad, kad *Dzintaru* pagājušā gada novembrī pasludināja par maksātnespējīgu. Uzņēmums neplāno ražošanu atjaunot.

Ēku drošība pasliktinās

Dzīvojamo ēku drošība Latvijā pasliktinās, tā secināts Valsts kontroles revīzijā. Pārbaudītas 119 mājas desmit pašvaldībās: Daugavpils, Alojas, Ērgļu, Gulbenes, Limbažu, Olaines, Saldus, Tērvetes un Ventspils novadā un Valmierā. Konstatēts, ka vairāk nekā 60% ēku pastāv nopietns ugunsdrošības risks, konstatēti arī dažādi bojājumi, kas apdraud namu drošību.

Radio korim – 80

Latvijas Radio koris novembrī svinēs 80. jubileju un ar vairāk nekā 40 dažādiem koncertiem uzstāsies Rīgā, Cēsīs, Liepājā, Rēzeknē, Viļņā, Bogotā, Barselonā, Hamburgā, Nirnbergā, Manheimā, Monpeljē, Parīzē, Erevānā, Varšavā, Amsterdamā un Antverpenē. Radio kori 1940. gadā dibinājis diriģents Teodors Kalniņš.

Kad uzzied acālijas

Janvārī pavasarīgas vēsmas jūtamas Latvijas Universitātes botāniskajā dārzā, kur sākušas ziedēt agrīnās acāliju šķirnes. Ziedēšanas pilnbriedā var aplūkot 126 kultivārus, un tā ir lielākā acāliju kolekcija Baltijā. 1956. gadā to sāka veidot profesors Rihards Kondratovičs, kurš tolaik bija botāniskā dārza direktors. Viņš nodarbojies ar acāliju un savvaļas rododendru šķirņu selekciju.

Mērķis nav sasniegts

Satiksmes ministrija ziņojumā skaidro, ka ceļu satiksmes drošības plāns 2017.–2020. gadam izstrādāts tāpēc, lai sasniegtu mērķi – par 50% samazināt ceļu satiksmes negadījumos bojāgājušo un smagi ievainoto skaitu no 2010. līdz 2020. gadam. Pirms desmit gadiem negadījumos bojā gāja 218 cilvēki, un mērķis bija šai laikā avārijās bojāgājušo skaitu samazināt līdz 109 šogad. Tas nav izpildīts ne 2017. gadā, kad bojā gāja 136 cilvēki, ne 2018. gadā, kad uz ceļiem miruši 148 cilvēki.

Pēcpusdienās bibliotēka nav klusa



Kuldīgas bibliotēkas bērnu literatūras centra čaklākie lasītāji. Bērnu un vecākus smidina klauni Pindzele un Sikais.

„Gribam pateikties par to, ka bērni vēl patiešām lasa grāmatas, jo mūsdienās laiku aizņem lielākoties tehnoloģijas,” sveicot cītīgākos lasītājus, sacīja Kuldīgas bibliotēkas bērnu literatūras centra vadītāja Rūta Beltiņa.

„Sveicam 30 čaklākos no sešiem līdz 14 gadiem. Gribam dot stimulu šogad lasīt vēl vairāk. Liels paldies jāsaka arī vecākiem, jo, ja viņi nenāktu kopā ar mazajiem, tad bērni neinteresētos un nelasītu. Protams, sadarbojamies arī ar pirmsskolas izglītības iestādēm un skolām. Mēs priecājamies, ka bērni izmanto

datorus, spēlē galda spēles, apmaina izlasītās grāmatas, gatavojas nodarbībām. Pēcpusdienās bibliotēka nav klusa vieta – bērniem šeit patīk. Esmu ievērojusi, ka interesi izraisa jaunās grāmatas un tās, ko ieteikuši citi.” Pasākumā atnākušajiem uzstājās klauni Pindzele un Sikais no Talsiem.

Luīze Skujāne mācās V.Plūdoņa Kuldīgas vidusskolas 5. klasē un stāsta: „Es grāmatas lasu tāpēc, ka tas ir interesanti. Manas mīļākās pašlaik ir *Grega dienasgrāmatas* – esmu izlasījusi visas 14 daļas. Uz šejieni nāku, cik vien bieži varu. Eju mūzikas skolā, tāpēc daudz brīva laika man nav, bet, kā parādās, tā nāku

uz bibliotēku.”

Kuldīgas Centra vidusskolas 4. klases skolniece Lauma Gabriela Kurzemiece mēnesī izlasa vismaz divas grāmatas: „Mana mīļākā grāmata ir *Pollianna*, jo tā ir interesanta. Visbiežāk uz bibliotēku nāku brīvdienās.”

Kuldīgas Centra vidusskolas 2.c klases audzēkņis Ralfs Birze saka: „Es te esmu tāpēc, ka man patīk lasīt, un šeit notiek arī dažādi pasākumi. Man patīk grāmata *Bruņinieks, kuram sāpēja zobi*. Uz bibliotēku nāku vairākas reizes mēnesī, arī mani draugi uz šejieni nāk.”

**Lāsmas Reimanes teksts un foto
Vairāk foto: www.kurzemnieks.lv**

Intars Rešetins: „Jo augstāka latiņa, jo tālāk tiksī”

„Svarīgi darīt to, kur klāt ir sirds. Nekad nedariet to, kas nesniedz gandarījumu, un izvīriet sev lielus mērķus!” saka agrākais Dailes teātra aktieris, tagad režisors un pasākumu vadītājs Intars Rešetins, kurš Kuldīgas jauniešu mājā 7.–9. klases skolēniem stāstīja par savu profesiju.

Jautājumus uzdeva gan skolotājas, gan daži skolēni. Uz ciemiņa vaicājumu, vai kāds vēlas kļūt par aktieri, daži tomēr sadūšojās pacelt roku. Vairums jauniešu bija pārsteigti par to, ko uzzināja.

„MAN BIJA MĒRĶIS”

I.Rešetins stāsta, kā nonācis līdz teātrim: „Ir gan pareiza, gan nepareiza karjeras izvēle. Vēlos izstāstīt savu ceļu, lai varat saprast, kas jums der vai neder. Nāku no Rūjienas. Vidusskolu pabeidzu 1998. gadā, un tolaik šajā mazpilsētā bija četri tūkstoši iedzīvotāju. Manī bija nedrošība, nepārlicinātība. Bet ļoti palīdzēja vecāki, tāpēc iesaku runāties ar viņiem – viņi ir tie, kuri par jums vienmēr uztrauksies. Man vecāki ļāva apmeklēt visdažādākos pulciņus: gāju mūzikas skolā, spēlēju basketbolu, dziedāju kori... Es ļoti



„Nāku no mazpilsētas Rūjienas. Manī bija nedrošība, nepārlicinātība. Bet ļoti palīdzēja vecāki, tāpēc iesaku sarunāties ar viņiem.”

Kuldīgas jauniešu mājā pamatskolēniem par savu profesiju stāsta aktieris un režisors Intars Rešetins.

„Ja nevēlies būt labākais, tad šajā profesijā tev nav, ko darīt, – ar viduvējībām ir pilna pasaule.”

„Es ļoti maz lasīju un tagad to nožēloju, jo būtu sasniedzis vairāk. Lasot iegūstam to, ko nevar iedot nevienam cits, – pabarojam savu iztēli.”

maz lasīju un tagad to nožēloju, jo, ja būtu lasījis, sasniegtu vairāk. Lasot iegūstam to, ko nevar iedot nevienam cits, – pabarojam savu iztēli.

Atnākot uz Rīgu, man paveicās, un Latvijas Kultūras akadēmijā iestājos Dailes teātra 8. studijā. Toreiz Dailē biju redzējis vienu izrādi, kas bija no obligātās literatūras, – *Dullais Dauka*. Nebija ne mazākās nojausmas, kas ir teātris, tā vēsture, tradīcijas. Bet zināju, ka man ir mērķis, ko vēlos piepildīt. Jo augstāku latiņu sev uzliksim, jo tālāk tiksī. Nebaidieties no saviem sapņiem! Tie var nepiepildīties, bet

būsiet vismaz mēģinājuši savai latiņai tuvoties.”

Pēc studijām I.Rešetins ieguvis pirmās lomas Dailes teātrī un TV seriālā *Likteņa līdumnieki*: „Tā bija pirmā kino pieredze, kurā patiešām iepazīnu savu profesiju.”

VIDUVĒJĪBU PILNA PASAULE

„Kad iestājos aktieros, kursa vadītājs Kārlis Auškāps teica: „Mīļie, ja varat, ejiet prom! Ir daudz citu brīnišķīgu profesiju.” Ar to viņš domāja: ja esi labs skatuves mākslinieks, tad jāstrādā visu laiku – brīvdienu nav. Darbs ierauj par 120 procentiem! Ja nevēlies būt labākais, tad šajā profesijā tev nav, ko darīt, – ar viduvējībām ir pilna pasaule. Ja būsi labs, būs vairāk piedāvājumu un lielāki honorāri. Bet ko tas prasa no aktiera? Jāprot būt elastīgam, neizrādot nepatiku, jāiekļaujas kolektīvā, jāpielāgojas dažādiem žanriem. No piedāvājumiem nevar atteikties, citādi esi no aprītes ārā.

Daudzi aktieri savu dzīvi velta karjerai. Nesen Nacionālajā teātrī aktrisei dzīvesbiedrs aizgāja aizsaulē, bet vakarā izrāde, protams, notika, jo vienīgais attaisnojums ir paša aktiera nāve vai tas, ja to

aizliedzis ārsts. Šī profesija ir nežēlīga – tā prasa biezu ādu. Aktieris ir publiska persona – vienmēr labi jāizskatās un jāuzvedas. Visiem ir viedoklis, un par mums daudz raksta internetā. Ļoti bieži aktieri ir šizofrēnijas pacienti, jo visu laiku jāieķērtas citā ādā. Latvijā aktieri saņem nedaudz vairāk par 600 eiro, tāpēc viņi vēl vada pasākumus, dzied, filmējas, ierunā filmas un reklāmas... Skrien kā vāvere ritenī.”

IEKŠĀ AR ABĀM KĀJĀM

„Dailes teātrī aktieris biju 20 gadus. Jau 33 gadu vecumā sapratu, ka vēlos saglabāt iespēju būt šajā profesijā, taču no otras puses,” stāsta režisors. „Pagājušajā gadā uzrakstīju atlūgumu – kā aktieris vairs nestrādāju un nodarbojos ar režiju. Kad esmu aktieris, komandu nevaru izvēlēties, bet, kad esmu režisors, varu izvēlēties tēmu, radošo komandu, aktierus – es esmu radītājs. Nevēlos vairs list uz skatuves – vēlos šo procesu vadīt, noķert jēgu un gandarījumu. Un tas man izdodas. Ja darbs patīk, tad tajā jābūt iekšā ar abām kājām.”

Lāsmas Reimanes teksts un foto

Kā tiesības neizmanto jaunprātīgi

Jauniešiem no 18 līdz 30 veicināt izpratni par viņu tiesībām un vienlaikus par cilvēktiesību, brīvību ievērošanu un toleranci pret citiem – tāds bija nolūks projektam, ko nesen Kuldīgā rīkoja nodibinājums *Peace of Mind* un kurā piedalījās 30 dažādu valstu jaunieši.

PĒC PAŠU PIEREDZES

Viens no organizācijas dibinātājiem, kādreizējais kuldīdznieks Rolands Bušers stāsta, ka ideja radusies jau pirms gadiem četriem, kad viņš kopā ar Armandu Zariņu pirmoreiz iesaistījies programmā *Erasmus+*. „Tiekoties ar atšķirīgu valstu pārstāvjiem un paplašinot redzesloku dažādās jomās, emocijas bija tik spilgtas un iedvesmojošas, ka nolēmām dibināt savu organizāciju, lai starptautisko sadarbību turpinātu, kā arī dotu citiem kaut nedaudz no tā, ko guvām paši,” stāsta Rolands. 2017. gadā oficiāli dibināts *Peace of Mind*, lai jauniešiem radītu vairāk iespēju: piedalīties starptautiskajā apmaiņā, izmantot neformālas mācīšanās metodes un kontaktus ar citām valstīm, veicināt starpkultūru dialogu u.tml. Šobrīd nodibinājums lielākoties iesaistās programmas *Erasmus+* aktivitātēs.

TOLERANTA ATTIEKSME

Organizators turpina: „Pagājušajā gadā sākām plānot projektu kopā ar Turcijas jauniešiem. Iesaistījām interesentus arī no Bulgārijas, Spānijas un Lietuvas. Mūsu tiesības nepārtraukti tiek



Organizācijas *Peace of Mind* pasākumā Kuldīgas Metropoles semināru zālē jaunieši diskutē, kā cilvēktiesības tiek izprastas dažādās valstīs.

modernizētas, rodas jaunas individuālas brīvības. Bet katrā valstī attieksme pret tām var būt atšķirīga. Jāmācās būt tolerantiem, bez aizspriedumiem, jāmācās savas tiesības neizmanto jaunprātīgi. To darījām nodarbībās Kuldīgā. Jaunieši stāstīja par situācijām savā valstī un uzzināja, kā notiek citur. Katras valsts komanda

vienudien bija atbildīga par visām norisēm, un tā tika apgūta vadības prasme. Mēs arī vietējos aicinājām piedalīties.”

VISI BIJA SMAIDĪGI

Par tikšanās vietu izvēlēta Kuldīga, jo tā atrodas R.Bušera dzimtajā pusē, turklāt pilsēta ir viena no latviskākajām, un tajā

var iepazīt mūsu zemes dabas, vēstures un kultūras skaistumu. Projekta dalībnieki to jau ievērojuši uzreiz. „Pirms tam, kad valsti un pilsētu ieraudzīju savām acīm, domāju, ka šeit cilvēki tādi vēsi un atturīgi, salīdzinot ar dienvidniekiem,” atzina Selims Barutču no Turcijas. „Bet visi satiktie – uz ielas, kafejnīcās un citur pilsētā –

bija tik jauki un smaidīgi. Tāpēc šis brauciens man šķiet viens no brīnišķīgākajiem. Arī projekta tēma saistoša – varēju vairāk uzzināt par dažādām Eiropas kultūrām, cilvēktiesībām, kā arī iegūt jaunus draugus. Iesaku ikvienam noteikti izmantot šādu iespēju.”

MOTIVĀCIJA TURPMĀKAJAM

Bulgārijas komandas pārstāvis Čagatejs Dalgics uzsvēra, ka ieguvis daudz vairāk, nekā plānojis: „Projekts bija ļoti organizēts – redzējām, ar kādu atdevi rīkotāji strādāja. Kuldīga ir apbrīnojami skaista ar savu arhitektūru un dabu. Šeit satikām interesantus cilvēkus no citām valstīm. Tas motivē sadarbību turpināt. Un nevar nepieminēt latviešu garšīgos ēdienus.” Karolīna Sāra Bukovskīte no Lietuvas: „Vide Kuldīgā radīja tādas kā vēsturiskas filmas iespaidu. Bija interesantas nodarbības, jautras spēles. Vienkopus ar jauniešiem no citām valstīm par plašo pasauli uzzināju tik daudz! Mēs te bijām komanda, kā ar superlīmi salīmēta. Žēl šķirties un atgriezties ikdienā.”

Daina Tafelberga Rolanda Bušera arhīva foto

Galdnieks ar mūziķa dvēseli

Ventspils novada Jūrkalnē senču celtā mājā saimnieko GUNTIS NIEDOLIŅŠ, kuram aizraušanās ar kokļu darināšanu likusi pašam sākt muzicēt un mācīt to citiem. Viņš ir amatnieks, kuram viss pa spēkam, arī gādīgs ģimenes galva.

Dažādus amatnieku darbus Guntis dara, kā pats saka, kopš sevi atminas. Jūrkalnes pagasta *Straumēnos*, kur viņš dzīvo ar ģimeni, kādreiz aizsāka saimniekot vecvectēvs, kuram puika jau bērnībā braucis palīgos. G. Niedoliņš ir pārliecināts, ka amatniecība ielikta šūpulī, jo arī vectēvs un tēvs visu darījuši savām rokām. Senču zeme atgūta 90. gados. Kad atgriezušies dzimtas mājās, sapratuši: lai to padarītu dzīvojamu, būs jāiegulda liels darbs. Guntim tolaik bijis 17. Dzimtas vīriešiem nav bijis svarīgi, ar ko strādāt. Metāls, koks – viss pa spēkam, tomēr Guntim vismīļākais materiāls ir koks.

AMATS KĀ DZĪVESVEIDS

„Kokamatniecību es īpaši nekur nesmu mācījies,” atzīst G. Niedoliņš. „Ir bijušas konsultācijas. Divus gadus Ventspils arodskolā mācījos par metāla virpotāju, jo negribējās dzīties uz Rīgu. Arī rocība neļāva iestāties augstākās skolās.”

Kā stāsta meistars, starp jauņiešiem ir maz tādu, kuriem kokapstrāde iet pie sirds, jo tas ir dzīvesveids bez brīvdienām visa mūža garumā. Viņš pats savulaik izmēģinājis taisīt gan rotaļlietas bērniem, gan dažādas mēbeles, sākot ar krēsliem un beidzot ar pamatīgiem skapjiem, kuros lielākoties izmantojis oša koksni. Šādu masīvu izstrādājumu pieprasījums strauji krities brīdī, kad Latvijā ienākušas lētas, rūpnieciski ražotas mēbeles, jo pašmāju meistari ar zemajām cenām veikalos nevar konkurēt. Jāmeklē tas, ko Ķīnā neražo.

Tāpat esot jūtams, ka cilvēku kļuvis mazāk. Pilsētu svētki palikuši iepriekšējā skaitā, bet apmeklētāji gājuši mazumā. Rotaļlietas, koka lāpstiņas virtuvei, mazi muzikāli instrumenti tirdziņiem gan vēl tiek darināti. Ar kokapstrādi aizrāvusies arī sieva Ilona, ik pa brīdīm piepalīdz abas meitas Antra un Paula.

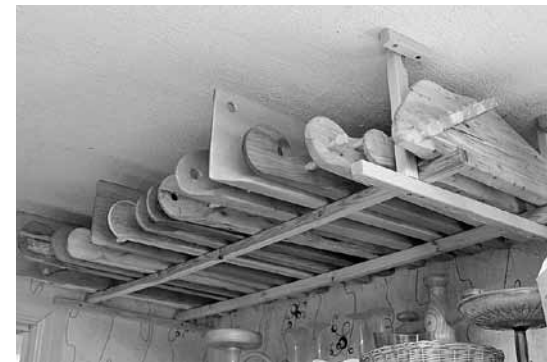
„UZTAISI MAN KOKLI!”

No mēbeļu izgatavošanas Guntis pārgājis uz mūzikas instrumentiem. Kokles – līdz tām nonākts pamazām. Atnācis viens klients un pasūtījis aksesuārus kāzām, citam vajag ko citu, līdz pie galdnieka atbraucis alsundznieks Juris Lipsnis, sakot, ka vajag kokli. Tā viss sācies, un nu jau izveidojusies vesela kolekcija.

Tām tiek izmantoti gan teju visi Latvijas koki, gan no aizrobežas atvestie. Visizplatītākā esot egle un liepa, jo katrs koks dodot savu unikālo skaņu. Guntim neiet pie sirds strādāt pēc standarta metodēm, tamdēļ viņš eksperimentē. Viens no mīļākajiem mūzikas instrumentu kokiem ir ieva. Materiāli tiek iegūti



Jūrkalnes meistars Guntis Niedoliņš no galdnieka kļuvis arī par mūziķi.



Ar meistara rokām tapis ap 100 kokļu.



Tirgošanai tiek darināti arī koka virtuves priekšmeti.



Meistars taisa visas kokles detaļas.

gan no meža, gan vecām mājām, jo der arī būvniecībā izmantotās sausās brusas, dēļi. Ar meistara rokām tapis aptuveni simts kokļu. Vienai vajadzīgas trīs dienas, bet ar nosacījumu, ka pa rokai ir visi materiāli. Detaļas, pat vissmalkākās, darinātas paša rokām. Guntis ļauj klientiem apskatīt kokļu paraugus. „Man ļoti noder pieredze, ko ieguvu, mācoties Ventspils arodskolā,” stāsta G. Niedoliņš. „Es pats varu izgatavot stīgu spriegotājus, kurus daļai kokļu taisu no metāla.”

Apgūtās prasmes ļāvušas atjaunot ozolkoka kokli, kas kādreiz atradusies Jūrkalnes biblio-

tēkā un bijusi ļoti sliktā stāvoklī. Daudz nav ļūcis, ka tā būtu sadedzināta krāsni, taču meistara rokās tā ieguvusi otro elpu. Kokle īpaša ar to, ka tai ir tāds grifs, kāda nav citām, un ar kura palīdzību var izspēlēt papildu notis.

Starp klientiem ir gan kokļu spēles iesācēji, gan jau roku piešāvuši mūziķi, gan lieli un mazi, jo tas ir ļoti demokrātisks instruments. To spēlējot, katrs pats var atrast savu melodiņu. Šis darbs arī pašam licis iemācīties spēlēt. Iemaņas apgūtas pie pazīstamajiem koklētājiem Laimas un Jāņa Jansoniem starptautiskās nometnēs, kur Guntis varējis

iepažīt gan Latvijā, gan Skandināvijā ierastās spēles metodes, kas atšķiras.

Nu jau spēlēšana apgūta tādā līmenī, ka viņš var piedalīties koncertos un mācīt citus, jo Ventspilī un Kuldīgā šādu pasniedzēju nav. Liepājas pusē pāris meiteņu ar to nodarbojoties, bet pasniedzēju ar pedagoga *papīriem* nav. Ventspilī G. Niedoliņam izveidojusies sadarbība ar mūzikas bibliotēku, kur viņš divas reizes mēnesī interesentus ieved kokles pasaulē. Interesentu netrūkst, jo tā ir ne tikai muzicēšana, bet arī mūzikas terapija, kas saspringtajā ikdienas steigā ļauj

spēlētājam izrauties no rutīnas, atpūsties. Mūzikas terapija kļūst aizvien populārāka un paver jaunas iespējas.

Kurzemniekam Guntis node monstrē instrumentu, ko sauc par monokordu. Tas vizuāli atgādina kokli, bet ir vairākas reizes lielāks un bez ierastajiem dekoriem. Uz tā uzguļas vai to pieliek cilvēkam pie muguras, tad strinkšķina stīgas, un skaņas vibrācija pozitīvi iedarbojas uz ķermeni, ļauj atslābināties. Šī instrumenta pieprasījums Latvijā nav liels, bet tam ir perspektīva. Galvenais ir neapstāties, uzsver meistars.

Pret visu izturēties ar cieņu



1976. gadā pie Nabes ezera, atklājot paša rīkoto festivālu – diskotēku saietu *Give Peace a Chance* (Visu iespējamo mieram). Latvijā tāds pasākums bija jaunums, uz kuru hipiji pat no Ventspils un Liepājas nākuši kājām.



Padomju gados Oktobra svētkos arī Kuldīgas rajona centrālās slimnīcas kolektīvam gājiens bijis brīvprātīgi obligāts. Priekšplānā dakteris Rainis Birznieks, karogu nes Viesturs Liepiņš. Atnākušos kāds no kolektīva vienmēr pierakstījis, un ierašanās vai neierašanās ņemta vērā, izmaksājot prēmiju vai piešķirot atvaļinājumu.



Viesturs kā elektromontieris pa stabiem daudz kāpēlījis.



1980. gadā Viesturs kā Kuldīgas rajona kultūras nodaļas vadītājs tiekas ar aktieri Ēvaldu Valteru, lai pārrunātu pirmos Teātra svētkus. Tā kā bija paredzēta darbība uz ūdeņiem, sarunā piedalās arī Viestura sieva Solveiga, kura darbojusies *Glābšanas biedrībā uz ūdeņiem*.

Patriots, students, komjaunietis, enerģētisks, elektroinženieris, Kuldīgas rajona kultūras nodaļas vadītājs, diskotēkas *Ventas dzirkstis* dibinātājs, vīrs, tēvs, Zemessardzes 45. bataljona štāba operāciju un plānošanas nodaļas priekšnieks, kristietis – tā ir tikai daļa no raksturojumiem, ko savulaik varēja vai joprojām var teikt par kuldīdznieku VIESTURU LIEPIŅU.

VISI ATĻAUTIE PAŅĒMIENI

„Visaugstāk dzīvē vērtēju godīgumu,” saka Viesturs. „Mēdzu teikt, ka šahs jāspēlē pēc šaha noteikumiem, hokejs – pēc hokeja noteikumiem. Un atļautajās robežās jāizmanto pilnīgi visi paņēmieni, lai sasniegtu mērķi.”

Puikas gados esot sapratis, ka mērķus vislabāk var sasniegt tad, ja aktīvi iesaistās sabiedriskajā dzīvē. Tā arī vienmēr darījies. Ko diktējušas dažādās vasarās un cilvēku izpratne par to, kas labs un kas slikts, to izvērtējis caur savu uzskatu prizmu un pašam par pieņemamu atzīto izmantojis. Pret sirdsapziņu neesot rīkojies. Esot principiāls arī tad, kad pārliecības dēļ nākas atteikties no kādas ērtības.

ARĪ LATVIEŠI IR DIŽĀ NĀCIJA

Viesturs dzimis Saldus novada Druvā, pusaudža gadi vadīti daudz nacionālā sabiedrībā Brocēnos. „Tur rūpnīcā strādāja importēts darbspēks – aptuveni 70% bija nelatvieši. Bija divas pilsētiņas, un latviešu puikas ar krievu puikām kāvās. Tā ne pa jokam viens otram savu taisnību pierādījām. Cilvēkiem, kuri tika atvesti, lai attīstītu Brocēnu kombinātu, bija pārliecība, ka latvieši neko neejdz, ir zemāki. Uzskatīja, ka viņi paši nāk no dižas nācijas ar spēcīgu kultūru. Latviešiem tas krama. Mans tēvs Harijs Liepiņš bija elektrīkis, arī es vasarās rūpnīcā strādāju energo ceļā un mēris instrumentu laboratorijā. Tur pārliecinājos, ka tiešām vairums vadošo speciālistu bija cittauteiši. Latvieši uz to netiecas. Apņēmos mācīties, lai varētu panākt kaut ko vairāk, nevis tikai pēc citu stabules lēkāt. Man nepatīk, kad saka: esam maza tauta. Muļķības! Beniluksa valstis nav lielākas par Latviju. Kipra – vai tā saka, ka ir maza valsts? Jābūt pašapziņai. Manī nav nekāda naida ne pret vienu, bet vienmēr bijis svarīgi, lai *latīni* būtu pie šprīces.”

1973. gadā četriem labākajiem studentiem no Latvijas bija iespēja braukt uz ārzemēm. Es biju viņu vidū un tur uzzināju, kas ir diskotēka. Redzēju, kā didžejs strādā kā vakara vadītājs. Mums Latvijā tādas iespējas nebija – spēlēja tikai dzīvo mūziku. No Latvijas Universitātes tajā braucienā bija Vitāls Lejiņš, un mēs nosprīdām, ka diskotēkas vajag organizēt arī Latvijā.

Burtnieku ielā dzīvoju kopmītnēs, un netālu tika celta jauna kafējnīca. Runāju ar Gorbunovu, citiem, un izveidojām kafējnīcu *Argo*, kas ir pirmā studentu kafējnīca mūsu valstī.”

TALANTS ORGANIZĒT

„Skolas laikā īpaši apdāvināts kādā jomā nejutos un tādēļ apskaudu klasesbiedrus, kuri zināja, par ko viņi kļuvis,” atzīst Viesturs. „Ar elektrību ņemos, bet līdz šai dienai nevaru teikt, ka tas manā dzīvē būtu galvenais. Toties pamanīju, ka man padodas organizēšana un plānošana – jau bērnībā, kad mums, puisēļiem, nebija bumbas, ko spēlēt, bet gribējām. Sarunāju, ka pa krūmiem salasīsim tukšās pudeles, nodosim un par to naudu nopirksim. Tad ar otrās pilsētiņas puikām rīkojām mačus.”

Viestura vecaistēvs, bijušais strēlnieks Miķelis Spundiņš bijis sabiedrībā cienīts vīrs – amatnieks un īstens latvietis, nav ļāvis mazdēlam stāties oktobrēnos un pionieros. Vidusskolā Viesturs vectēvam teicis, ka savas iecerēs varēs īstenot vieglāk, ja iestāsies komjaunatnē. Vecaistēvs sapratis un šādu izvēli akceptējis.

AKTĪVS KOMJAUNIETIS

Tā kā elektrīka darbu jau bija iepazinis, V.Liepiņš Rīgas Politehniskajā institūtā iestājies Elektroenerģētikas fakultātē. „Saprātu, ka var izsisties tad, ja iesaistās sabiedriskajā darbā, un tajā laikā tā bija komjaunatne un Komunistiskā partija. Institūtā šajā kustībā iesaistījies aktīvi: biju elektroenerģētikas fakultātes komjaunatnes sekretārs, vēlāk institūta aģitācijas un propagandas daļas vadītājs. Manā pārzinā bija ideoloģija, vietējais studentu laikraksts *Jaunais Inženieris*, kultūras dzīve, tikšanās ar ārzemniekiem. Anatolijs Gorbunovs bija Rīgas pilsētas Kirova rajona komjaunatnes otrais sekretārs, un mums ar viņu bija labs kontakts. Nosūtīja mani pārstāvēt Latviju politehniskajā institūtā Kīšiņevā (Moldāvijā – red.). Rakstīju runas, gāju viņam atrādīt. Biju komjaunatnes stipendiāts. Parasta stipendija bija 40 rubļu, bet man par labām sekmēm bija 70. Darbojos studentu klubā anglikāņu baznīcas telpās.

1973. gadā četriem labākajiem studentiem no Latvijas bija iespēja braukt uz ārzemēm. Es biju viņu vidū un tur uzzināju, kas ir diskotēka. Redzēju, kā didžejs strādā kā vakara vadītājs. Mums Latvijā tādas iespējas nebija – spēlēja tikai dzīvo mūziku. No Latvijas Universitātes tajā braucienā bija Vitāls Lejiņš, un mēs nosprīdām, ka diskotēkas vajag organizēt arī Latvijā.

Burtnieku ielā dzīvoju kopmītnēs, un netālu tika celta jauna kafējnīca. Runāju ar Gorbunovu, citiem, un izveidojām kafējnīcu *Argo*, kas ir pirmā studentu kafējnīca mūsu valstī.”

PĀRCEĻAS UZ KULDĪGU

Rektors piedāvājis Viesturam sākt institūtā darba gaitas, bet no Valsts drošības komitejas ienākusi informācija, ka Viesturs nav lojāls pastāvīgai varai, jo studentu saietā Kuldīgā esot ne tā izrunājies. Tā darbs institūtā automātiski atkritis. Kuldīgas slimnīcā meklēts enerģētīks, un viņš pieteicies, jo pilsētai ir latviska vide. Vēl turpinājis darboties studentu klubā Rīgā, Latvijas radio raidījumā *Dzirkstele*.

Toreizējā Kuldīgas kultūras nama vadītāja Irēna Taube piedāvājusi vadīt strādājošo jaunatnes klubu *Ventas dzirkstis*. „Piekritu ar nosacījumu, ka būs nevis dzīvā mūzika, bet ierakstos. Tā arī sākās diskotēkas *Ventas dzirkstis* vēsture, kas aprakstīta nesen izdotajā grāmatā *Uz visiem 100 pēc diskoskalas*.”

CITĒ TĀLAIKA ĢĒNIJUS

„Savu Dieva doto dāvanu – organizēt – esmu vienmēr izmantojis,” stāsta Viesturs. „Citos spēju saskatīt viņu talantus. Arī palīdzēt viņiem tos attīstīt. Biju lasījis Leņina, Engēlsa, Marksa darbus – tas noderēja daudzreiz, kad gribēju kādu ideju realizēt. Tas bija tāds laiks, kad pret toreizējo dižo ģēniju idejām neviens nebija ar mieru ieblīst. Visas iecerēs bija jāsapņo ar partijas komitejām, un kā pamatojumu prasītajam bieži cītēju kādu ideologu sacīto. Tas strādāja. Tie bija tam laikam atļautie spēles paņēmieni.”



„Šahs jāspēlē pēc šaha noteikumiem, hokejs – pēc hokeja noteikumiem. Un, lai sasniegtu mērķi, atļautajās robežās jāizmanto pilnīgi visi paņēmieni,” uzskata kuldīdznieks Viesturs Liepiņš.



17 gadu vecumā.

DARBS KULTŪRĀ

„Vislabākais posms manā mūžā,” tā V.Liepiņš saka par laiku Kuldīgas kultūras nodaļas vadītāja amatā. Pēc gada slimnīcā Kuldīgas rajona izpildkomitejas priekšsēža vietnieks Edvīns Lankenbergs piedāvājis kļūt par kultūras nodaļas vadītāju. „Ļoti tas darbs man patika. Manā pārzinā bija bibliotēkas, ciematam un arod-biedrību kultūras nami. Pabeidzām būvēt Skrundas mūzikas skolu, nodibinājām mūzikas skolu Alsungā, tika atvērta Kuldīgas humanitāro zinību un mākslas skola. Pirmo reizi rīkojām Teātra svētkus, Mūzikas un Mākslas dienas.

Izmantoju iespējas attīstīt diskotēku kustību. 1978. gadā rīkojām semināru kultūras nodaļu vadītājiem, pēc tā diskotēkas visā Latvijā tika atzītas par līdzvērtīgu kultūras šķautni, kas atbalstāma arī finansiāli. Arī Kuldīgas sadraudzība ar Mchetu, kas vēl turpinās, sākās tajā laikā. Izdomāju, ka diskotēkām vajag programmu par gruzīnu mūziku, un palūdzu, lai nokārtu man komandējumu uz Gruziju, jo gribēju iegūt plates. 1982. gadā aizlidoju uz Tbilisi. Tikāmies Kultūras ministrijā ar mūzikas metodiķi Akakiju Kasaburi. Vienojāmies, ka viņš ar ansambli *Karibē* no Mchetas var



Vairākus gadus Viesturs vadījis Kuldīgas diskotēku *Ventas dzirkstis*. Tās 40. jubilejā satikusies daļa cilvēku, kuri kādreiz iesaistījušies.

nevarēja atļauties pinveidoties, no televīzijas aizgāju. Negribēju, ka tajā strādā pāris cilvēku, gribēju, lai ir plaša komanda, lai ir daudzveidīgi, interesanti.” Viesturs bijis arī radio *Skala* programmu vadītājs, Kuldīgas rajona bērnu un jauniešu centrā ierādījis vidusskolniekiem skaņu dīdžeja un operatora darbu.

V.Liepiņš projektējis teritorijas apgaismošanu visās trijās lielākajās hidroelektrostacijās Latvijā, elektrību ierīkojis veikalos *K-rauta* un *Elvi*, Kuldīgas estrādē, skolās, bērnu daržos un citur. Viņš ir arī darba aizsardzības speciālists un pārrauga meitas individuālo uzņēmumu – Kuldīgas apartamentus *Kalna ielas rezidence*.

APRECĒJA PIRMO MĪĻESTĪBU

„Esmu laimīgs cilvēks, jo apprecējos ar savu pirmo mīļestību,” saka Viesturs. „1975. gadā sāku strādāt Kuldīgas slimnīcā, kas bija tradicionāli bagāts kolektīvs un katru gadu augstā rīkoja jauno speciālistu dienu. Tajā, kā ieraudzīju Solveigu, tā iemīļēju. 1977. gadā apprecējāmies. Diemžēl pirms vairāk nekā trim gadiem viņa nomira. Gudra sieviete bija. Medicīnas skolu beigusi, pēc tam Liepājas pedagogisko institūtu. Viņa bija republikas čempione sarīkojumu dejās. Ja es kaut ko dzīvē esmu sasniedzis, tad tas ir, pateicoties viņai. Viņa mani saprata.”

Meita Ilze Rīgas Stradiņa universitātē beigusī starptautiskās vadībzinības, Latvijas Universitātē ieguvusi maģistres grādu. Šobrīd strādā farmācijas uzņēmumā. Mācījusies arī Kultūras koledžā.

„IR LICIS MAN MANĪT”

Nu jau daudzus gadus Viesturs pievēršies Dievam, un ik rīts sākoties ar lūgšanu: „Esmu praktizējošs kristietis. Katru dienu lūdzu Dievu, esmu kontaktā ar viņu. Bieži mācītāji runā, ka Dievs kaut ko saka. Man ar vārdiem neko nav pateicis, bet ir licis manīt. Daudz ko nojausu. Viņš man dod dažādas zīmes, ko vajag un ko nevajag darīt. Esmu kristietis, bet nenoliedzu citas reliģijas. Dievs ir visiem.” Viesturam patīkot visā iedziļināties. Ja ko apņemas, tad svarīgi darīt to labi vai nedarīt nemaz: „Man nepatīk, ka kaut kas tiek nonivelēts. Svarīgi, lai nav lēti un pavisā. Man ir sajūta, ka garīgās vērtības sabiedrībā gājušas mazumā. Būtuiski ir pret jebkuru izturēties ar cieņu, saskatīt katra dotības, cienīt to, ko viņš dara, viņa laiku.”



1977. gadā ar sievu Solveigu kāzu dienā.



2008. gadā ar meitu Ilzi un sievu Solveigu Austrālijā pie klintīm okeāna krastā jeb izslavētajiem 12 apustuļiem. Turp devušies meklēt Viestura vectēva kapa vietu, jo viņš pēc Otrā pasaules kara emigrējis uz Melburnu.



Viesturs Liepiņš no aizsardzības ministra Ģirta Valda Kristovska saņem apbalvojumu par aktīvu darbību Zemessardzē.

Piecos vārdos

Ja jums dažos vārdos būtu jāturpina teikums „Viesturs Liepiņš ir...”, ko jūs teiktu?

Ilze Liepiņa, Viestura meita: „Spilgta personība ar milzīgu devumu sabiedrībai un ģimenei. Mīlošs vīrs un ļoti gādīgs tēvs.”

Līga Brence, bijusi kolēģe Kuldīgas kultūras nodaļā: „Kolosa, precīzs, pretimnākošs, ar labu humora izjūtu apveltīts. Mans mīļākais kultūras nodaļas vadītājs. Brīnišķīgs kolēģis! Ar viņu strādāt bija viegli, jo viņš ir ārkārtīgi atsaucīgs.”

Uģis Poriņš, bijušais diskotēkas Ventas dzirkstis dalībnieks: „Lideris, vadītājs un labs sarunu biedrs.”

Māris Dadzis, strādā Kurzemes Radio: „Diskotēku vectētiņš, kurš savulaik saskatīja manus talantus un mudināja tos pilnveidot. Viens no tiem, kurš veicinājis to, ka es strādāju radio.”

Sievišķīgās pērļu mednieces

Vēl pirms gadiem desmit ne viens vien uzskatīja, ka lietoto apģērbu veikalos iepērkas tie, kuri jaunas drēbes nevar atļauties. Šodien mīts izplēnējis – cilvēki novērtē šo veikalu piedāvājumu ikdienai vai svētku reizei iegādāties interesantu apģērbu. Esot divi pircēju tipi: parastais un tā sauktās pērļu mednieces, kas plašajā klāstā spēj atrast pazīstamu zīmolu apģērbus, apavus un aksesuārus.



LIETOTO APĢĒRBU VEIKALI

Plusi:

- ☐ labs apģērbs par zemu cenu,
- ☐ drēbes pārsvarā vienā eksemplārā,
- ☐ var atrast īstas pērles,
- ☐ ir arī jauns apģērbs ar nenotemtu cenas zīmi.

Mīnusi:

- ☐ drēbes kāds jau valkājis,
- ☐ kārtīgi neapskatot, var nepamanīt defektu, un preces atpakaļ nepieņem.

IETEIKUMI:

- ! apģērbs jāuzlaiko – uz pakaramā tas izskatās citādi,
- ! lai nenopirktu daudz lieka, pāris sekundes velti tam, lai novērtētu, vai tiešām tieši šo kleitu vai bikses, vai blūzi tev vajag.

Kuldīgā pērk kleitas

„Apģērbu savai gaumei pie mums var atrast ikviens, ir liela izmēru dažādība,” saka veikala *R.D.A Kuldīga 1* pārdevēja Vija Valdmane.



Kleita ar ziediem.



Saulesbrilles.



Pūkaina soma.



Aukstam laikam noderēs silta cepure.

Vairāk izvēlas pelēkos, tumšos toņus

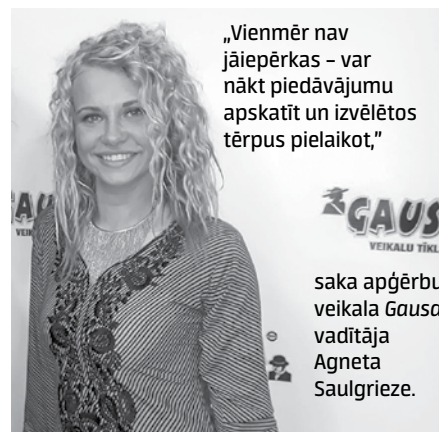
„Iepirkšanās sievietēm ir kā relaksācija,” *Kurzemniekam* saka apģērbu veikala *Gausa* vadītāja Agneta Saulgrieze.

„Pircējas nāk gan pirms, gan pēc darba un mierīgā gaisotnē, klausoties mūziku, apskata un izvēlas sev tīkamāko apģērbu, aksesuārus vai kādu citu preci.”

Gausas piedāvājums ir plašs: no sīkumiem, sadzīves lietām līdz apģērbam bērniem un pieaugušajiem. „Ir pastāvīgie klienti, kuri jau zina, ka preču klāsts tiek papildināts katru dienu. Esam kā viena liela

ģimene – satiekoties sasveicināties, novēlam viens otram jauku dienu,” stāstījumu turpina vadītāja.

Darbinieces novērojušas, ka pārsvarā pircēji izvēlas apģērbu pelēkos un tumšos toņos. „Reti kurš ļaujas eksperimentiem un izvēlas košas krāsas,” teic A.Saulgrieze. „Interese ir par sezonālajām precēm. Sācies vēsais, mitrais laiks, un tiek meklēti siltie džemperī, virsjakas. Klienti meklē arī tērpus tematiskajām ballītēm.”



„Vienmēr nav jāiepērkas – var nākt piedāvājumu apskatīt un izvēlētos tērpus pielaiķot.”

saka apģērbu veikala *Gausa* vadītāja Agneta Saulgrieze.



Kurpes svētku reizei un ikdienai.



Viena no retajām vietām, kur var iegādāties skaņuplates.

Arī pogas šuvējām un lāču meistariem



„Veikalu atvēru pirms 13 gadiem. Toreiz bija tikai apģērbs, šodien atrodam arī dažādi sīkumi, sadzīves priekšmeti,” saka veikala *Pie Ingas* īpašniece Inga Gustsone.



Cimdi.

„Visos laikos bijis vajadzīgs darba apģērbs – to meklē daudzi, bet tas ir reti dabūjams. Te ir stends arī ar dažādām pogām – tās šeit iegādājas gan šuvējas, gan rotallāču izgatavotāji,” saka veikala *Pie Ingas* īpašniece Inga Gustsone.

„Vēl rosība notiek tad, kad tiek meklēti apģērbs tematiskajām ballītēm. Ir bijis tā, ka jāpalīdz atrast piemērotākais 20. vai 80. gadu stilam. Pie manis nāk arī tad, kad skolās ir krāsu dienas un vienā dienā jāģērbjas baltā, sarkanā vai citā krāsā. Bet ikdienā cilvēki meklē visu ko, arī apavus. Sevišķi trūkst lielo izmēru. Bērnu apģērbs gan ir vairumā – laikam viņi kļuvuši izvēlīgāki.” Pārdevēja novērojusi, ka pircēji izvēlas košas krāsas – ejošākie esot dzeltenais, zilais un gaišzilais tonis. „Meklē dabīgos materiālus, piemēram, īsto kokvilnu. Ļoti augstu vērtēju līnu.”



Jaka viriešiem.



Pieprasīts ir apģērbs ar dažādas formas rūtīm, arī bikses.

JUBILEJA

Kad visu mūžu darīts sirdij tīkamais

Kuplā radu, draugu un bijušo audzēkņu pulkā Kuldīgas novada sporta skolas ilggadēja volejbola trenere Rasma Zeberliņa klubā *Poligons* nosvinējusi 80. dzimšanas dienu.

Gaviļņiece tika sagaidīta, klātesošajiem dziedot viņas mīļāko dziesmu *Nākrudentiņis*. Videosveicienu no Amerikas bija atsūtījuši Rasma jaunākā mazmeita Kitija, kura audzina četrus gadus veco Ansi Teodoru un četrus mēnešus veco meitu Džudi Malvīni. Bet klātienē Rasmiņu (tā viņu visi mīļi dēvē) sumināja meita Ineta, mazmeita Agnese un mazmazdēls Valters, kurš 10. janvārī nosvinēja septīto dzimšanas dienu. Arī meita Ineta savulaik spēlējusi volejbolu, tāpat mazmeitas, un Agnese ir volejbola trenere Kuldīgas sporta skolā.

VOLEJBOLA KARALIENE

Latvijas Volejbola federācijas ģenerālsekretārs Kaspars Timermanis R.Zeberliņai sacīja paldies par ieguldījumu volejbola attīstībā, bet beigās pajokoja: „Redzēju, ka sveicēji sagatavojuši plakātu *Čau, Rasma!*, un pagaidām vēsture klusē, vai visiem zināmais teiciens nācis no Kuldīgas, no lielās jubilāres.”

Aizputes treneri Māris Zankovskis un Gints Stiere gaviļņeci uzskata par veiksmīnīci, jo visu mūžu viņa darījusi to, kas patīk, un vēl algu saņēmusi. Kuldīgas kolēģis Viktors Šteinbergs sacīja: „Tu sāki strādāt Kalna ielā, kur bija maza zāle, bet pabeidzi lielā, skaistā hallē. Bija prieks strādāt tev līdzās. Tu vienmēr biji mūsu karaliene.”

PLAVA UN VECĀS PLŪMES

Kolēģi atcerējās gadījumu, kad



„Vienmēr saku, ka manā komandā ir vislabākās, skaistākās un talantīgās meitenes. Spirinājāmie pretī pat lielajām pilsētām – Daugavpilij un Rīgai,” saka ilggadējā Kuldīgas volejbola trenere Rasma Zeberliņa.

Rasmai reiz bija jāpļauj pļava un viņa rīkojusi talku. Kolēģi, nākot no kādas ballītes, nolēmuši izlīdzēt un pļavu nopļāvuši. No rīta Rasma ieradusies, bet viss jau padarīts.

Braucot ar volejbolu komandām uz draudzības turnīriem dažādās Vācijas pilsētās, ilgus gadus R.Zeberliņai līdz devusies tulce Guntra Buivida: „Arī Vācijā tevi atceras, arī Hanss. „O, plūmes manas vecās!” tā viņš mūs sauca jau pirms gadiem divdesmit. Atceros mūsu pirmo braucienu uz Vāciju. Pirmo reizi aizbraucām ar zilu ika-

rusu ar finierētiem logiem, un tam no izpūtēja nāca arī melni dūmi. Sagaidītājs Vācijā jautāja: „Vai tas ir jūsu autobuss?” Laiki mainījās – sporta skolai bija labāki autobusi, savi šoferi, lai gan viņiem grūti gāja pa Vācijas ceļiem – trīsreiz vienā ciematā iebraucām. Tagad varu atklāt: vācieši Rasmiņu gribēja nopirkt, bet viņa teica – nē, jo dzimtene pirmajā vietā.”

VIENMĒR LABĀKO VIDŪ

R.Zeberliņa dzimusi 7. janvārī Plānīcas (tagad Kurmāles) pagasta *Lai-*



Aizputes volejbola trenere Māra Zankovska veltījums Rasmai Zeberliņai

„Lai mūžīgi, kā saule lec un riet, plūst Ventas ūdeņi un atvarus griež senā rumba. Tā laika ritumā, kas netverami iet, pār Kuldīgu mirdz Rasma piespēlētā bumba. Un piespēle ir precīza un vieta – tā krīt kā sēkla koptā dārzā, kas brīnišķīgi plaukst un zied, un darbs nav velts – tas nākamībai godā celts, jo jaunie dārznieki par viņu gādā.”

mītēs. Interese par sportu radusies tad, kad viņa mācījies Kuldīgas vidusskolā un sporta skolā trenējusies gan volejbola, gan basketbola nodaļā. Vēl braukusi ar riteni un spēlējusi rokasbumbu. Vidusskolā Rasma spēlējusi valsts jaunatnes volejbola izlasē un piedalījies II Vissavienības jaunatnes sporta spēlēs. Pēc vidusskolas 1958. gadā sāktas studijas Latvijas Valsts fiziskās kultūras institūtā. Viņa spēlējusi Latvijas izlasē, vairākkārt kļuvusi par valsts čempioni. Augstā līmenī spēlējusi arī rokasbumbu, jo bija iekļauta Latvijas izlasē. Pēc augstskolas 1962. gadā R.Zeberliņa sākusi sporta skolā strādāt par meiteņu volejbola treneri, mazliet strādāts arī ar zēnu grupām. Trīs audzēkņi

Rasma Zeberliņas pirmās audzēknes sporta skolu absolvēja 1968. gadā. Viena no viņām ir Māriete Roze: „Sākumā bijām pie trenera Vilces. Reiz viņš pie mums ievada jaunu, skaistu sievieti, sakot, ka šī ir Rasma, kas būs mūsu trenere. Vēl šodien Rasmiņa vingro un liek to darīt arī man.”

ar Latvijas izlasi izcīnījuši PSRS čempionu titulu, vēl divi PSRS izlases sastāvā ieguvuši Eiropas un pasaules junioru čempionu titulu. Rasma audzēkņi spēlējusi arī ārzemju klubos.

Vairākas sportistes veiksmīgi startējušas Eiropas un pasaules čempionātā pludmales volejbolā. R.Zeberliņas sporta skolas meiteņu komandas vienmēr bijušas Latvijas čempionāta finalistu vidū, daudreiz kļuvušas par uzvarētājām. Treneres vadībā Kuldīgas sieviešu komanda ilgi spēlējusi Latvijas augstākajā līgā.

„Volejbols ir sporta veids, kas aizrauj,” saka R.Zeberliņa. „Varbūt garlaicīgāks tas ir sākumā, kamēr mācās, bet, kad tehnika apgūta, spēle vairs nav vienveidīga.”

Kuldīgas novada sporta skola viņai ir vienīgā darbavieta – tajā nostrādāti 49 gadi. R.Zeberliņa ir LPSR Nopelniem bagātā trenere, Latvijas izglītības teicamniece, Latvijas sporta laureāte, kā arī saņēmusi valsts augstāko apbalvojumu – 5. šķiras Triju Zvaigžņu ordeni.

Deviņus gadus Rasmiņa ir pelnītā atpūta, bet divreiz nedēļā dodas uz manēžu, lai seniorēm vadītu vingrošanu.

Inta Jansone
Lāsmas Reimanes foto

MANAS ATZIŅAS

„Fantastiska sajūta – būt vajadzīgai un noderīgai”



Nellija Kleinberga,
SIA *Saldus medicīnas centrs* valdes priekšsēde

Man dzīvē vissvarīgākais ir būt saskaņā ar sevi, vidi un cilvēkiem, ar kuriem kopā esmu ikdienā.

Vērtīgākā atziņa: viss vienmēr notiek uz labu, ja vien uzticas savai izjūtai. Nekas nav nejaušība.

Dzīvē nekad neesmu aizmirsusi, ka pirms manis kāds ir radījis vietas un lietas, par kurām šodien priecājos es.

Mans vislielākais sasniegums: tas, ko šodien vēl nevaru novērtēt, jo ticu, ka tas vēl tikai priekšā.

Man darbā vissvarīgākais ir redzēt un just darba rezultātus, kas uzlabo kādu lietu vai procesu. Vienmēr saglabāt vēsu prātu, kad dzīve piespēlē izaicinājumu ar varu.

Sāpīgākā mācība ir bijusi uzticēšanās atse-

višķiem politiķiem, kuriem piederība partijām ir kā ziemas kažoki.

Godaprāts ir īpašību un rīcību kopums, kas ļauj izpildīt apsolīto.

Viedums ir dzīves gudrības, ko apgūst ar personīgo pieredzi un kam liek darboties labākas nākotnes radīšanai. Viedums nav iedzimts, cilvēks to izkopj pats.

Vērtīgākās grāmatas: R.Šar-mas *Mūs, kurš pārdeva savu*, „*Ferrari*”, U.Pīlēna (*Mans uzņēmēja kods*) un M.Obamas *Izaugt*.

Visvairāk mani apbēdina tie, kuri, iegūstot varu, zaudē līdzjūtību un realitātes izjūtu par apstākļiem, kuros dzīvo citi cilvēki.

Mani iepriecina darbs un cilvēki, kuri ienākuši manā ikdienā līdz ar jauno darbavietu. Tā ir fantastiska sajūta – būt vajadzīgai un noderīgai.

Smieklīgākais, ko esmu piedzīvojis, ir atgadījums ar ceļu policistiem. Policists apturēja mani par ātruma pārsniegšanu ceļā no Rīgas, un uz jautājumu „Kur tā steidzaties?” atbildēju, ka uz koncertu. (Tiešām braucu uz koncertu Jelgavā). Tikai kāds mani parāva aiz mēles pajautāt, vai viņi par tādu operas solisti Nelliju Kleinbergu nav dzirdējuši. Policisti, gribēdami būt inteligenti vai pieklājīgi, atbildēja, ka tādu

zina. Un piekordināja braukt prātīgi, jo priekšā būšot vēl viena ekipāža.

Latvija man ir viss, kas ar mīlestību, pateicību un prieku izteikts vārdos, – mīļās mājas uz zemes, zem saules.

No saviem vecākiem esmu mantojusi dzīvesprieku, stipru veselību un gudrību – tikai pati esi atbildīga par visu, kas tavā dzīvē notiek.

Īsti vīrišķīgs vīrietis bija mans tētis, kurš prata no sirds priecāties par dzīvi, kaut gan pats bija ar smagiem kustību traucējumiem. Divus terminus pavadījis izsūtījumā Sibīrijā, viņš strādāja smagus algotus darbus, lai uzturētu ģimeni un piepildītu mīļo meitu vēlmes. Tomēr sirdi bija īsts romantiķis, kurš prata novērtēt mūziku un patiesās vērtības: godīgumu, līdzjūtību un pateicību.

Īsti sievišķīga sievietē ir pārliecināta, pašprietiekama būtne, kurai vienmēr ir savi mazie noslēpumi, lai radītu par sevi interesi.

Tuvākās nākotnes vislielākā vēlēšanās: darbā – Saldus medicīnas centru izveidot par daudzveidīgu, kvalitatīvu un pieprasītu pakalpojumu vietu; privātajā dzīvē – kāda ļoti klusa vēlēšanās.

STĀRKA VĒSTIS

Kuldīgas slimnīcas dzemdību nodaļā no 8. līdz 15. janvārim piedzimušas divas meitenītes un četri puikas. Vecāki bērniem devuši vārdus Kitija, Kate, Klāvs, Markuss, Patriks un Rojs.

Populārākie vārdi

Pērn Latvijā populārākie bijuši Roberts un Sofija: vārds Roberts dots 208 puisīšiem, bet par Sofiju nosauktas 251 meitenīte.

Kuldīgas novadā pērn reģistrēti 208 bērni, meitenēm izplatītākais vārds ir Anna (6) un Amēlija (4), zēniem – Mārcis un Valters (pa pieciem) un Krišs (4).

Skrundas novadā, kur pagājušajā gadā reģistrēti 33 jaundzimušie, divi zēni nosaukti par Robertu. Meitenēm doti dažādi vārdi.

Alsungā reģistrēti astoņi bērni, un viņiem vecāki devuši šādus vārdus: Krišs, Krišjānis, Meinards, Robins, Toms, Jēkabs, Patrīcija Kate, Daniela.

PASĀKUMI



KULDĪGAS NOVADĀ

KULDĪGĀ

Jauniešu mājā 17.I 17.00 pasākums *Kuldīgas novada uzņēmēju un amatnieku gada balva 2019.*

Mākslas namā līdz 19.I mākslinieces Dzidras Eglītes personālizstāde *Zaļā.* 20.I 18.00 kundalini joga.

21.I 17.15 verve (vingrošanas) nodarbība.

Muzejā no 25.I izstāde *Drukātais vārds: Kuldīgas preses vēsture*, kas tapusi sadarbībā ar laikrakstu *Kurzemnieks* un veltīta tā 110. jubilejai. Līdz 23.II Leļļu mākslas muzeja izstāde *Kofermājiņu ceļojums.*

Senioru skola: 21.I 11.00 Mākslas namā – *Psichoemocionālais sasprindzinājums* (Inese Birģele), 12.30 *Saruna par dzīvi: jautājumi, viedokļi, risinājumi* (Juris Andersons); 23.I 10.00 Ventspils ielā 16 – datorprogrammas *Excel* apguve (Māriete Roze).

ĒDOLĒ

Kultūras namā 18.I 12.00 filma bērniem *Lielais ceļojums*, 13.30 romantiska komēdija *Jaungada takso-metrs 2.* Janvārī Zaigas Gulbes dzejas izstāde.

KABILĒ

Pie Āpuznieku mājām 18.I 11.00–14.00 1946. gada 1. janvāra nacionālo partizānu Āpuznieku kaujas piemiņas pasākums.

KURMĀLĒ

25.I 11.30 no Kuldīgas, 11.40 no Priedaines, 12.00 no Vilgāles brauciens uz R.Paula un Z.Muktupāvela koncertu *Lielajā dzintarā.*

Izstāžu zālē līdz 7.II Eduarda Skabja fotoizstāde *Mūžam Latvijas debesīs.*

Priedaines bibliotēkā 27.I 14.00 lasītāju klubs.

Līdz 29.II Daigas Rozevskas gleznas.

LIEPĀJAS TEĀTRIS

113. sezona – izaicinājumu pilna

Liepājas teātrī no septembra pirmizrādes piedzīvojuši vairāki spilgti iestudējumi.

Sezona iesākta ar Regnāra Vaivara un Kārļa Lāča mūziklu pēc Rūdolfa Blaumaņa darbu motīviem *Purva bridējs ugunī* ar Agnesi Jēkabsoni, Gintu Grāveli (Dailes teātris) un Sandi Pēči galvenajās lomās. Biļetes šobrīd pieejamas uz marta izrādēm.

Novembrī Liepājas teātrī debitēja Elmārs Senkovs, radot nedaudz nekaunīgu, brutālu un tiešu izrādi *Šekspīrs*, kurā lugas *Ričards III*, *Otello*, *Makbets* un *Romeo un Džuljeta* savijusi dramaturģe Rasa Bugavičute-Pēce. Ričarda III lomā – aktrise Inese Kučinska.

7. decembrī *Lielajā dzintarā* notika pirmizrāde iestudējumam *Mēness neredzamā puse*, ko pēc igauņa dramaturģa Karla Kopelmā lugas veidojusi lietuviešu režisore Monika Klimaitė. Iestudējums tiks rādīts šogad.

Vilgāles bibliotēkā janvārī Muhu muzeja (Igaunija) fotoizstāde *Muhu un Latvija.*

LAIIDOS

Laidu bibliotēkā janvārī Kuldīgas rokdarbu kopas *Čaupe* izstāde.

Sermītes bibliotēkā 23.I 12.00 lasītāju klubs.

Janvārī *Latvijas Avīzes* žurnālistes Vivantas Volkovas fotoizstāde *Latvijas dievnamī.*

PADURĒ

Bibliotēkā janvārī Ausmas Burkovskas rokdarbu izstāde *Mans vaļasprieks – sutaša rotas.*

PELČOS

Bibliotēkā janvārī Jāņa Krasta panorāmofotogrāfijas.

RENDĀ

Līdz 31.I aicināti pieteikties tie, kuri piedalījās 1991. gada janvāra barikādēs. Tālr. 26181470.

Kultūras namā 5.II 17.00 svecītes pagatavošana, medus produkcija, to degustācija. Pieteikties līdz 31.I pa tālr. 26181470.

14.II 22.00 Valentīndienas balle pie klātiem galdiem ar grupu *Galaktika.* Ir dalības maksa. Pieteikties un samaksāt līdz 3.II. Tālr. 26181470.

RUMBĀ

28.I 10.00 bibliotēkā, 14.00 Ventas ciema *Bukaišos* – radošā darbnīca.

SNĒPELĒ

Bibliotēkā janvārī Ingas Žagatas rokdarbi.

TURLAVĀ

Bibliotēkā līdz 27.II Artas Brīces fotostāsti *Ja grāmatas prastu runāt.*

VĀRMĒ

Bibliotēkā 20.I 18.00 lasītāju klubs. 27.I 17.00 grāmatu meklēšanas un

lasīšanas pasākums *Lielais lasis.* Janvārī rokdarbnieku, amatnieku darbu un citu izstrādājumu izstāde.



SKRUNDAS NOVADĀ

SKRUNDĀ

Māmiņu skolā 22.I 10.00 diskusija *Saldēto produktu uzturvērtība un izmantošana.*

Bērnu bibliotēkā 22.I 14.00 Cepamdiēna.

NĪKRĀCĒ

Atpūtas centrā 17.I 18.00 filma *Jaungada takso-metrs 2.*

24.I 17.00 tikšanās ar dzejnieku, mūziķi, Latvijas kantrimūzikas radio dibinātāju Mārtiņu Bergmani.

Bibliotēkā janvārī Irēnas Oses rokdarbi.

RANKOS

Bibliotēkā janvārī Brigitas Dumpas adījumi.

RUDBĀRŽOS

Muižā 19.I 15.00 akustiskās mūzikas koncerts *Ziemas stāsti:* pianiste Ilze Jaunzeme, čelliste Agate Ozoliņa.

Kultūras namā 26.I 16.00 izstādes *Skotija – latvieša acīm* atklāšana, tikšanās ar autoru Vladislavu Kundziņu.



ALSUNGAS NOVADĀ

Kultūras namā 18.I 13.00 senioru teātra izrāde – komēdija *Gadsimta lapsu medības.*

Tūrisma informācijas un vēsturiskā mantojuma centrā 18.I 12.00 Daces Nastevičas rokdarbu izstādes *Ceļš tālāk* atklāšana.

Pils pagalmā 20.I 12.30 Barikāžu aizstāvju atceres diēna.

KINO

Kuldīgas kultūras centra kinozālē

Latvijas filmas

17.I 19.30, 19.I 16.00, 21.I 19.50, 22.I 19.30, 23.I 19.50, 24.I 19.50, 26.I 18.00

Pilsēta pie upes (*Pilsāta pi upis*, vēsturiska filma, rež. Viesturs Kairišs, 12+, stunda 58 min.). Ansis ir daiļkrāsotājs, kurš pieprasīts pie visām varām, kas 30. gadu beigās nomainās tsā laikā. Viņa iecerētā ir ebreju meitene Zisla, kuras tēvs liek mīlai šķēršļus. Anša dzīvē uzrodas arī glītā latviete Naiga. Starp trim varām un divām sievietēm iespējama tikai viena izvēle.



26.I 18.00 tikšanās ar radošo grupu.

24.I 16.30, 26.I 14.00 **Katra diena simtgadē. Gadalaiki. Ziemā** (dok. filma, rež. Dzintra Geka-Vaska, stunda 15 min.). Filmai ir četras daļas: *Ziemā, Pavasaris, Vasara, Rudens.* Tā tapusi, iemūžinot katru aizvadīto dienu 2018. gadā. Operatoriem izdevies notvert skaisto, skaudro, dižo, bezjēdzīgo, komisko un absurdo. Filmā ir iemūžinātas simtiem cilvēku dzīves.



26.I 14.00 tikšanās ar filmas režisori Dz.Geku-Vasku, operatoru Viktoru Grībermanu, komponistu Pēteri Vasku.

Citas filmas

17.I 17.30, 19.I 14.00, 21.I 17.50, 22.I 17.30, 23.I 17.50 **Maskētie spiegi** (animācijas filma, ASV, stunda 42 min.). Superspiegs Lenss glābj pilsētas un valstis. Zinātnieks Volters cenšas palikt vienatnē ar saviem izgudrojumiem. Pieņāk brīdis, kad abiem kopā jāglābj pasaule.



24.I 17.50, 26.I 16.00 **Dūlītis** (piedzīvojumu filma, ASV, stunda 41 min.). Dzīvnieki ir doktora Dūlīta vienīgie sabiedrotie. Kad jaunā karaliene saslīmst ar nezināmu kaiti, kopā ar draugiem viņš dodas uz noslēpumu salu pēc kāda auga.



GRĀMATA

Apraksti par Latvijas muižām

Enciklopēdijas *Muižas Latvijā 2.* sējumā iekļauti 93 objektu apraksti, kas ir neatsverams ieguldījums mūsu valsts kultūrmantojuma saglabāšanā. Darba autors ir fotogrāfs un kultūras pieminekļu pētnieks Vītolds Mašnovskis, kurš 40 gadus fotogrāfijās dokumentāli fiksējis un pētījis ap 1200 Latvijas muižu kompleksu. Pirmais sējums izdots 2018. gadā. Otrajā ir pārskati par muižām no burtiem I līdz K. Tajā iekļautas



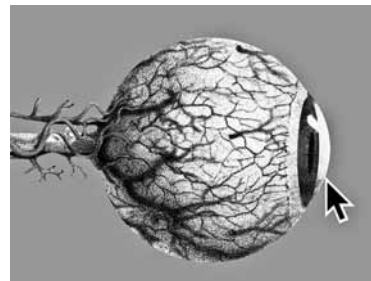
vēl neredzētas fotogrāfijas, kas uzņemtas ar dronu, kā arī ir vairāk ilustrāciju. Darbs pie tālāko sējumu izdošanas turpinās.

KURZEMĒ

Liepājā

Lielajā dzintarā 25.I 14.00 Raimonda Paula un Zigfrīda Muktupāvela Ziemassvētku koncerts. **Olimpiskajā centrā** 24.I 19.00 muzikālā teātra-studijas *Baltie lāči* dziesmu spēle *Lubāns un Rāzna.* **Teātrī** 25.I 18.00 pirmizrāde režisora Dmitrija Petrenko e-polifonijai *Vienaldzības gadsimts.* **Ventspilī** **Koncertzālē Latvija** 25.I 16.00 XVIII Starptautiskā bardu saietā *Tatjanas diēna* galā koncerts. **Jūras vārtos** 24.I 19.00 Rūdolfa

Kugrēna stāvizrāde *Kā to ņem.* **Kultūras centrā** 25.I 16.00 koru koncerts „*Līvzeme*” ielūdž. **Kazdangā** Šogad Kazdangas tehnikumam apritētu 90 gadu, tāpēc absolventi, skolotāji un darbinieki aicināti sūtīt fotogrāfijas par tur pavadīto laiku, pievienojot informāciju ar pasākuma nosaukumu, norises laiku un vietu, tajās redzamo cilvēku vārdiem un uzvārdiem. Fotogrāfijas sūtīt feisbukā lizei Holštromai vai e-pastā: kazdanga.muzejs@inbox.lv.



Vienaldzības gadsimts.

Sezonu noslēgs režisore Māra Ķimele ar Ferdinanda Bruknera lugu *Jaunības slimība*, kas pārtaps iestudējumā *Jaunības sāpes.* Tā centrā medicīnas studenti, kuri jaunību uzskata par fatālu slimību, tāpēc nāves klātbūtne viņu domās ir nepārtraukta. Pašlaik repertuārā ir vairāk nekā 20 iestudējumu. 113. sezonu teātris beigs 14. jūnijā ar mūziklu *Purva bridējs ugunī.* **Zanda Borga**, Liepājas teātra literārā padomniece

Ejam dabā! Ko vilkt mugurā?

Šīgada ziema mūs ar atbilstošiem laika apstākļiem absolūti nelutina, tāpēc ziemas prieki izpaliek, bet ļoti daudziem tomēr gribas doties dabā. Ko vilkt mugurā, kājās? Ko ņemt līdzī, lai jau pēc pārdesmit minūtēm pats nebūtu slapjš un nejstu diskomfortu? **Atbildes Kurzemnieks meklē sarunā ar ilggadēju pārgājēju rīkotāju vlogeri Rolisu jeb Rolandu Matisonu.**

Vispirms jāsaprot, kas tā būs par pastaigu: ar kafijas krūzi rokās vai meiteni pie sāniem, laiskā solī apskatot labiekārtotu pastaigu taku, parku vai arī došanās mežā, izbaudot visus pārsteigumus, kādus var sagādāt daba. Ieskaitot ekstrēmās, kā iebrišana upē, lēkšana pār grāvjiem, rāpšanās gravās. Jāsaprot, cik bieži tādos pārgājienos nolemts doties. Ja tas notiks divas reizes gadā, pilnībā var izlīdzēties ar parastajiem gumijniekiem, lietoto apģērbu veikalā nopirktām treniņbikšēm, vecāsmātes adītu džemperī, kam pa virsu uzvilkt tuvākajā bodē iegādātu lietusmēteli.

LABI APAVI IZGLĀBS PASAULI

Ja pieņemts lēmums, ka dabā iesāna kļūs teju par neatņemamu dzīves daļu, tad gan ir vērts padomāt par pamatīgāku inventāru. Pirmais, kam jāpievērš uzmanība, ir apavi. R.Matisons no savas pieredzes iesaka izvēlēties ādas zābakus ar populāro *Goretex* membrānu iekšpusē. Kāpēc ādas? Tāpēc, ka tie lēnāk samirks, ja pa ceļam gadīsies slapja vieta. Ja zābaki pirms pārgājiena būs apstrādāti ar speciālu līdzekli, kas atgrūž ūdeni, tā būs papildu aizsardzība. Vislabāk, ja modelis ir tāds, kam priekšējā mēlīte ir savienota ar zābaku sāniem, kas neļaus ūdenim ieplūst iekšpusē pa priekšpusi. Jārēķinās, ka šādi zābaki maksās vairākus simtus eiro, bet ilgtermiņā tas atmaksāsies.

„Mūsu rīkotajos pārgājienos pēc tam, kad cilvēki iegādājas atbilstošus apavus, viņi pasaka paldies par padomu, jo paši saprot, ka apavi ir viena no svarīgākajām ekipējuma sastāvdaļām.”

AIZMIRSTI PAR VECMĀMIŅAS VILNAS ZEĶĒM!

Sliktas zeķes sabojās labus apavus, bet labi apavi sliktas zeķes neglābs. Ja apavi paredzēti pārgājieniem, tajos kategoriski aizliegts vilkt vilnas zeķes! Vienalga, vai tās ar mīlestību adījusi vecmāmiņa vai kāds cits. Kāpēc? Vilnas zeķe samirkstot dilst. Plūksnas pārpalikumi salien speciālo, mitrumu izvadāšo membrānu mikroatverēs un tās aizsprosto. Apavi līdz ar to



Pieredzējuša pārgājēju dalībnieka mugursomas saturs.



Rolands Matisons jeb vlogeris Roliss.

„Sliktas zeķes sabojās labus apavus, bet labi apavi sliktas zeķes neglābs.”

ir sabojāti.

Tāpat jāizmirst par kokvilnas zeķēm. Tām ir tendence uz kājas savelties kunkuļos, un tas novedīs pie papildu berzes un tulznām. Arī kokvilnai ir tendence uzsūkt mitrumu – zeķes būs slapjas, kājas sals. Ceļotāju ekipējuma veikalos nopērkamas pārgājieniem domātās zeķes, kam ir pastiprināta papēža un purngala daļa – tām ejot ir vislielākā slodze un risks, ka veidosies tulznas. Ir arī īpaši veidota pēdas daļa, lai ejot stimulētu asinsriti. Materiāls palīdz mitrumu no kājas izvadīt apavos, un, ja ir pareizie apavi ar speciālo membrānu, tie mitrumu tālāk izvadīs uz āru. Un kājas būs daudz sausākas. Katram gadalaikam ir savas dažāda biezuma zeķes. Tās maksā apdesmit eiro, bet kalpos ilgāk nekā parastās.

SLAPJAS KĀJAS? NODER HIGIĒNISKĀS PAKETES

Ja nu gadījies tā, ka apavi tomēr slapji, ļoti labi palīdz higiēniskās paketes. Nekā smieklīga tajā nav! Ja zolītes vietā ieliek pašu biežāko paketi, pirms tam noņemot visas

papīra uzlīmes, un slapjus apavus uzvelk kājās, pēc laika pakete visu lieko mitrumu būs uzsūkusi – kājas būs kļuvas sausākas. Šādu metodi izmanto daudzi pārgājēju entuziasti. (Tāpat kā higiēniskie tamponi ir ļoti labs ugunsкура iekurs. To saplūina, paliek zem smalkajiem zariem un aizdedzina.)

BIKSES PAR 400 VAI 100 EIRO?

Katram pašam jāizlemj, ko vilkt mugurā. Vislabākie ir no speciāla materiāla šūtie. Ļoti izplatīti ir tā sauktie *softshell* (burtiski – *mīkstās čaulas*) apģērbi, kas pasargā no vēja un neliela lietusa, ir gaisu caurlaidīgi. Bet pirms dārgu apģērbu iegādes jāpadomā, vai ar pāris simtu eiro vērtām biksēm gribēsies uz ceļiem tupēt slapjumā, kamēr mēģināsiet iekurināt ugunsкура. Mierīgi var iztikt ar tā sauktajām paramilitārajām drēbēm, jo tās pēdējā laikā šūdinā no augstvērtīgiem audumiem. Vienīgi tās ātrāk kļūs slapjas. Ja tas netraucē, tad viss kārtībā, bet vienmēr ir iespēja mugursomā ielikt vēl vienu bikšu pāri.

Svarīgāk ir padomāt par silto apakšveļu. Aizliegts vilkt kokvilnas apģērbu, jo tas tāpat kā zeķes pastiprināti uzsūc sviedrus un citu mitrumu, kļūst slapjš, smags. Vislabāk izvēlēties sintētisko garo apakšveļu. Tā gan mitrumu uz āru izvadīs, gan sildīs, ja arī virsdrēbes būs slapjas.

CILVĒKS NAV SĪPOLS

Viena no klasiskajām kļūdām: gājēji saģērbušies kā sīpols. Kārta zem kārtas. Tas nav pareizi.

„Ja sākas gājiena aktīvā daļa, kustība, vispareizāk ir mugurā atstāt plānās veļas kārtu, kurai pa virsu uzvelk plānu jaku, kas aiztur lietu un vēju,” iesaka Rolands. „Ejot vienmēr būs silti – svīdīsiet. Kad pienāk atpūtas brīdis, plāno jaku velk nost un uzvelk biežāku, sildošu jaku.” Tā jā dara, lai ķermenis tik ātri neatdzistu un nekļūtu auksti. Ja iesiet, savilcis mugurā visu, sasvīdīsiet, pēc tam būs auksti un vēlāk, iespējams, nāksies izdot naudu par zālēm, lai ārstētos no saaukstēšanās.

Vējjakas. Jāsaprot, ko kurš vēlas. Dažādos veikalos tām ir simti



Pārgājieniem vislabākie ir ādas apavi.



Galvenais, lai kājas ir siltas un vēders pilns.

”
Viena no klasiskajām kļūdām: gājēji saģērbušies kā sīpols.

veidu. Jāpatur prātā, ka parastās būs vieglākas, bet neizturīgākas. Aizķēries aiz egles zara un... saplēsi. Lietotie militārie tērpi pret lietu būs daudz izturīgāki, bet smagāki. Ja tas netraucē un gribas, lai apģērbs kalpo ilgāk, var izvēlēties tādu. Bet nekas nav mūžīgs, un arī šāds apģērbs ik pa brīdim jāapstrādā ar speciāliem līdzekļiem, kas apģērba ūdens izturību atjauno.

Tāpat liekam aiz auss, ka šādu apģērbu nedrīkst mazgāt ar veļas pulveri. Der tikai šķidrie mazgāšanas līdzekļi, jo pulveris no apģērba pilnībā nekad neizskalojas, audumā tas aizķepina mikrošķiedru membrānas un apģērbu padara neelpojošu, tāpēc vairāk svīdīsiet.

ATDZIEST CAUR GALVU

Katra ceļotāja, pārgājiena dalībnieka ekipējumā cepure ir neatņemama daļa. Nav noslēpums, ka cilvēks par 70% atdziest tieši caur galvu. Cepuri katrs var izvēlēties tādu, kāda patīk vislabāk: ar vai bez naga, raibu kā dzeņa vēders vai vienkrāsainu. Galvenais, lai ir. Tāpat ir ar cimdiem, jo tie katram jāizvēlas savi.

NESTIEP LĪDZI VISU, KAS MĀJĀS!

Ja pārgājienam ir uz pāris stundām, līdzī var pakert ūdeni, ko padzerties, kādu šokolādes batoniņu, bet, ja pazudīsiet dabā uz visu dienu, tad gan mugursomā vajadzētu ielikt gan ūdeni, gan saldu našķi un pamatīgāku ēdamo, lai atjaunotu enerģiju. Ja ir vēlme stiept, tad arī maiņas zeķes un plāno veļu.

Alberts Dinters
Rolanda Matisona arhīva foto

Dzirdēt un iemācīties to, par ko vērts padomāt

Kuldīgas Mākslas nama zālē skan čalas un smieki – gluži kā skolā starpbrīdī. Tas līdz brīdim, kad priekšā nāk senioru skolas direktore Ruta Orlova un gada jubileju izziņo par atklātu.



Kuldīgas senioru skolas pirmā gadskārta sakrīt ar vadītājas Rutas Orlovas (no kreisās) dzimšanas dienu. Viņai dalībnieku vārdā sveiciens nes Ausma Berga un Larisa Barinova.



Kuldīgas senioru skolas apmeklētāji ir ļoti laba publika. Nežēlojot aplausus, viņi kāri uzsūc visu, ko sniedz lektori un tie, kuri uzstājas.

Skolu dibinājusi biedrība *Kuldīgas senioru skola* sadarbībā ar pašvaldību, bibliotēku un Kuldīgas Tehnoloģiju un tūrisma tehnikumu. Bet ideja radās kopā ar Kurzemes NVO (nevalstisko organizāciju) centru, ņemot talkā pieredzi no Latvijā pirmās senioru skolas Krāslavā.

VAIRĀKAS REIZES NEDĒĻĀ

Pirms gada nodarbības plānotas reizi nedēļā. Tagad R.Orlova uzskaita, ka vairāk nekā 200 pensionāru interešu grupās dalās trīsreiz nedēļā, turklāt gadoties, ka dienā ir pat vairākas lekcijas vai praktiskās nodarbības. Mītnes vieta ir bibliotēka un Mākslas nams, bet tiek apmeklēti arī baseins, seniori sporto, tehnikumā gatavo veselīgu ēdienu.

Sākumā tika vēstīts, ka Kuldīgas senioru skolas pamatprincipi ir trīs lieli bloki: jaunas zināšanas, radošas darbnīcas un fiziskas nodarbes. Tādēļ tiek aicināti tādi cilvēki, kuri var sniegt ne tikai teorētiskas zināšanas, bet arī iemācīt ko praktisku. R.Orlova atzīst, ka viss plānotais ir darīts, bet arī projektos iegūtā nauda jau iztērēta. Tagad tiek rakstīti jauni projekti – cerībā, ka finansējums tiks atrasts, jo nodarbības jau saplānotas visam gadam. Nauda tiek meklēta *Latvijas Valsts mežu, Latvenego* un pašvaldības projektu konkursos.

„Tikko sākām strādāt interešu grupās, tā reizi nedēļā vairs neietilpām. Mums ir veselīga dzīvesveida grupa ar vadītāju Vinetu Baukši, veselīga uzturu nodarbības ar Katrīnu Spulenieci-Aišpuri, ļoti pieprasītas ir SPA nodarbības, datormācība, baseins, interesantu cilvēku lekcijas,” skaidro R.Orlova.



Kuldīgas bibliotēkas direktore Daina Girvaite novēl, lai senioru skola kļūst par universitāti, kur laiku pavadīt lietderīgi.

RUTA ORLOVA:
„Lielākais ieguvums ir tas, ka vairāk cilvēku nāk ārā no mājām. Viņi var izvēlēties tās nodarbības, kas patiesi interesē. Tādēļ parādās aizvien jaunas sejas.”



Filozofe Maija Jankovska senioru skolas gadadienā stāsta par savu pētījumu *Vecumdienas*.

► Kuldīgas senioru skolā šomēnes:

21. janvārī 12.30 tikšanās ar mākslinieku, arhitektu Juri Andersonu; 28. janvārī 16.00 lasītāju klubs; 31. janvārī 16.30 tikšanās ar somu dzejnieci Heli Lāksonenu un dzejnieku Guntaru Godiņu.

► **Darba plāns** – Kuldīgas bibliotēkā senioru skolas stendā, kā arī mājaslapā: biblio.kuldiga.lv.

► **Tālrunis:** skolas vadītājai Rutai Orlovai – 26467724, vietniecei Anitai Laulai – 22356018. Gaidīts ikviens.

LAI IZAUG PAR UNIVERSITĀTI

Dzimšanas dienā dāmas un nedaudzie kungi atzina: kopš jārāk uz nodarbībām, laiks paskrien ļoti ātri. Apmeklētāji priecīgi arī par kopābūšanu un to, ka izdodas sadarboties bez liekiem kašķiem. Tiek atzīts, ka daži lektori varētu būt labāki, bet no kļūdām jāmācās. Bet citu stāstītais un mācī-

tais liekot aizdomāties par dzīves jēgu. Tas esot būtiski.

Kad čala zālē pierimusi, seniorus ar skaistu koncertu sveica mūzikas skolotājas Agneses Čītes audzēknes no grupām *Putas, Konfektītes* un *Bonbondziņas*. Publikas atsaucība un sirsnība bija milzīga. A.Čīte teica paldies R.Orlovai par aicināju-

mu, uzsverot, ka savulaik darba gaitās Kuldīgas novada bērnu un jauniešu centrā no pieredzējušās kolēģes daudz mācījies.

Savukārt bibliotēkas direktore Daina Girvaite atminējās, ka pirms gadiem septiņiem Spānijā viesojusies senioru universitātē. „Tolaik šķita, ka pie mums tas nav iespējams. Universitātes direktors, kungs ap gadiem 80, teica: „Kad cilvēks aiziet pensijā, viņam paliek vēl vismaz 30 gadu; ja paveicas – vairāk. Svarīgi tos nodzīvot pilnvērtīgi un jauki.” Tādēļ tiek dibinātas šādas skolas.” D.Girvaite vēlēja, lai arī Kuldīgas senioru skola izaug par tādu universitāti.

VECUMDIENAS IR DAŽĀDAS

Aizdomāties lika arī biedrības *Pūks un draugi* pērnajā vasarā izveidotā filma *Dzīvs* par vecumdienām pansionātā un pētnieces,

filozofes un Kurzemes NVO centra pārstāves Maijas Jankovskas stāstījums par viņas grāmatu *Vecumdienas*. Kāda kundze, kas pati jau pelnītā atpūtā, pēc tam atzina: priecājoties, ka viņas sirmā māmuliņa var dzīvot ģimenē un būt aprūpēta.

M.Jankovska, uzrunājot apmeklētājus, teica: „Neesmu droša, ka filmas un grāmatas istā auditorija esat jūs. Jums nav vajadzīgi mani vārdi, lai uzzinātu to, kas grāmatā, kā dzīvo, ko domā un dara seniori Latvijā.” Viņa gan piebilda, ka pētniecībā seniori tagad ir modē. Filma tapusi kā biedrības vasaras projekts jauniešiem, lai abas grupas savestu kopā, bet pētījums – lai grautu sabiedrībā valdošos stereotipus par pensionāriem.

Inguna Spuleniece
Lāsma Reimanes foto

PĀRDOD

MĀJU Kuldīgā. Tālr. 25910700.

Lietotas **MĒBELES** un **LEDUSSKAPI**.
Tālr. 28120650.

METINĀŠANAS pusautomātu *Migatronic MIG 385* vai maina pret metālmateriālu. Tālr. 26179996.

Mazlietotas vasaras **RIEPAS** ar lietiemiem diskkiem 175 x 70 x 14 (*VW Polo, Fox* utt.). Tālr. 26318731.

GRAUDUS un **MILTUS** ar piegādi. Tālr. 28317460.

SIA *Vēvers* pārdod kurināmās priekšskaidu **BRIKETES** ar piegādi. Cena 125 eiro. Tālr. 26651831.

Kvalitatīvas bērza **BRIKETES** bez jebkādiem piemaisījumiem, ilgi deg, mazs pelnu atlikums, ar piegādi Kuldīgā, 130 eiro par paleti. Tālr. 20331463.

Pārdod 3 m **MALKU** ar piegādi. Minimālais apjoms 20 m³. Tālr. 26760065.

Sausu, skaldītu meža **MALKU**. Tālr. 27885688.

Sausu **MALKU** maisos, kravās. Tālr. 26544462.

ATRASTS

Pie bijušās Kuldīgas pamatskolas uz gājēju pārejas – **ATSLĒGAS**. Interesēties redakcijā.

VĒLAS ĪRĒT

Vienistabas vai divistabu **DZĪVOKLI**. Tālr. 28347647.

IEPAZĪŠANĀS

ATRAITNE (70) vēlas iepazīties ar atbilstoša vecuma vīrieti nopietnos nolūkos. Dzīvoju Ventspilī. Tālr. 28645110.

PĒRK

Pērku divistabu **DZĪVOKLI** Kuldīgā. Tālr. 26132961.

AUTOMAŠĪNAS. Tālr. 25669128.

TRAKTORUS, piekabes, inventāru, vieglās automašīnas. Tālr. 26104984.

Rulonu nesamo **DAKŠU**. Tālr. 22099063.

METĀLMATERIĀLU. Tālr. 26179996.

MEŽUS, cirsma, malku. Tālr. 26544462.

SIA PRIEDES AG pērk **CIRSMAS** un **MEŽUS**. Tālr. 26993794.

SIA *Lateira* pērk **MEŽA ĪPAŠUMUS** (arī aprūtinātus un nenokārtotus), birzis un cirsma visā Kurzemē. Kārtojām dokumentus. Tālr. 27030802, mezi@lateira.lv.

Craftwood **PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS** visā Latvijā, cena no 1000 līdz 10 000 EUR/ha. Samaksa darījuma dienā. Tālr. 26360308.

SIA *Energoparks* pērk **ZARUS** šķeldošanai, veic apauguma tīrīšanu ar kniebējeksikatoru. Tālr. 28813110.

Z/š SMAIDAS pērk **MĀJLOPUS**. Tālr. 29437251, 28393052, 63341221.

SIA *Valinda* – **LIELLOPUS, JAUNLOPUS** dzīvsvārā. Tūlītēja samaksa. Tālr. 29434034.

Pērku **RAGUS**. Tālr. 22728888.

VAJADŽĪGI

SIA *Energoparks* (41203010464) piedāvā darbu **AUTOATSLĒDZNIKAM** uzņēmuma autoparka uzturēšanai kārtībā. Darba vieta Kuldīgā. Darba alga pēc padarītā, sākot no 800 eiro. Tālr. 25184808.

DAŽĀDI

KULDĪGAS AUTOSKOLA aicina pieteikties B, BE, C, CE autovadītāju un 95. koda kursiem Kuldīgā. Sākums 22. janvārī. Sīkāka informācija pa tālr. 29182826, 29491388.

MODRA AUTOSKOLA rīko C, CE un periodisko apmācību (95. kods) kursus Kuldīgā. C kategorijas un 95. koda kursu sākums 20. janvārī. Tālr. 23071223, 26120089.

AUTOSKOLA Kuldīgā rīko A, B, BE, C, CE un 95. koda kursus. Tālr. 29194359.

SIA *Eko Labumi* mācību centrs piedāvā **TRAKTORTEHNIKAS** vadītāju apmācību atbilstoši TR1, TR2, TR3 un TR4 kategorijā. Mācības notiek uzņēmuma bāzē – *Apsītēs*, Pelču pag., Kuldīgas nov. Mācības vadītāji pieredzējuši nozares speciālisti. Var pieteikties arī interesei ar NVA kuponu. Informācija pa tālr. 29452883.

JURIDISKIE pakalpojumi: pārstāvība civilīetās; fizisko personu maksātspējas process; parādu piedziņa; administratīvo sodu pārsūdzība. Par laiku vienoties pa tālr. 29293749.

Meklēju izstādes/izpētes vajadzībām apgleznotu pūra lādi vai apgleznotu skapi. **IEGĀDĀŠOS** priekšmetus tālākai saglabāšanai. Svarīgi, lai tie nav mūsdienās laboti vai īpaši tīrīti. Meklēju arī cilvēkus, kuri varētu pastāstīt par tradīcijām, kas bija saistītas ar pūra lādēm/skapjiem, kā arī amatniekiem, kuri šos priekšmetus izgatavoja. Tālr. 26669452, Kaspars.



Sertificēta **BŪVFIRMA** ar pieredzi veic dažādus būvdarbus, dokumentācijas noformēšanu. Tālr. 29705025.

Siltinām ar **EKOVA TI**. Aizpildām gaisa spraugas. Sagatavojam objektus. Tālr. 29852059.

Vīrs uz stundu uzstāda **DŪMU DETEKTORUS**. Tālr. 24333112.

Sertificēts **MEŽA TAKSATORS, STIGOŠANA, DASTOŠANA**. Tālr. 28358514.

Sertificēta **TAKSATORA** pakalpojumi: meža inventarizācijas lietu izgatavošana; mežaudzes novērtēšana; cirsmu dokumentācijas sagatavošana. Tālr. 27226777.

SIA *Bērzi plus* notīra krūmu **APAUGUMU** no laukiem un grāvjiem. Pērkam zarus šķeldošanai. Tālr. 29150380, 26458900.

Datorizēts pārvietojamais **GATERIS**. Tālr. 22186086.

PATEICĪBAS

Sirsniņi pateicos Kuldīgas novada sporta skolai, Latvijas Volejbola federācijai, apvienībai *Rumbiņa*, vingrošanas grupai *Dzīves prieks*, laikrakstam *Kurzemnieks* un bijušajiem sporta skolas volejbola nodaļas daudzgu absoventiem, radiem, draugiem par mīļajiem sveicieniem manā jubilejā.

Rasma Zeberliņa

Paldies Kuldīgas mūzikas skolai, draugiem un radiem, kas bija kopā ar mani, pavadot **MARTU PĒTERSONI** mūžībā. Īpašs paldies Stellai Pavlovičai. Paldies visiem par skaistajiem ziediem un vainagiem.

Vīrs

LĪDZJŪTĪBAS

Mana ēna vēl silta.

Pavisam nesen te biju.

Tukšums vēl pilns,

Klusums vēl skaļš.

/G.Godiņš./

Izsakām visdziļāko līdzjūtību **INĀRAS LIŅĶES** piederīgajiem, viņu mūžībā pavadot.

Selga, Zenta

Saule nenodzisa,

Palika arī pasaule visa,

Tikai cilvēks gāja, projām gāja

Uz zemes mājām.

/D.Avotiņa./

Skumju brīdī esam kopā ar Ilgu Šternbergu, vīru **JĀNI** mūžībā pavadot. Sekcijas kaimiņi

Kungs Dievs lai atver viņam paradīzes vārtus un ļauj atgriezties tēvijā, kur nāves vairs nav, bet valda mūžīga liksmība.

Lēnu katoļu draudze izsaka līdzjūtību Anitai Sulojevai un visai ģimenei, tēvu un vectēvu mūžībā pavadot.

Dziļš skarbums ir tādai stundai,

Kad cilvēks un ziedi mirst...

/J.Silazars./

Izsakām līdzjūtību Agrim Padrevicam, brāli mūžībā pavadot.

Z/š *Laivenieki* kolektīvs

Dziļi skumstam par zaudējumu un izsakām līdzjūtību Agrim un piederīgajiem. Kaimiņiem no mājām *Ūšas*

Salta rīta tu aizgāji projām klusi.

Tāda mīļa, balta zem gadu nastas nogurusi.

/A.Grava./

Izsakām līdzjūtību Skaidrītei Gulbei, māsu zaudējot.

Mājas iedzīvotāji

Dieviņš deva, zeme ņēma

Zeme visu nepaņēma.

Mīļi vārdi, labi darbi

Tie palika šai saulē.

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību Aijai un pārējiem piederīgajiem, no **ALMAS MARSKAS** atvadoties.

Olga, Lidija, Mārīte, Liega, Reģīna, Ārija

Paņem līdzi saules glāstu,

Ko tev draugu rokas liek,

Lai tev, smilšu klēpī dusot,

Mazu brīdī siltāk tiek.

/P.Priede./

Izsaku līdzjūtību Mārim un visiem piederīgajiem, **ALMU** pavadot mūžībā. Skaidrīte

Daudz darbiņi padarīti,

Daudz solīši iztecēti:

Lai nu mīļā Zemes māte

Pārklāj savu seģenīti.

/T.dz./

Izsakām līdzjūtību **ALMIŅAS MARSKAS** tuviniekiem, viņu mūžībā pavadot.

Arnis, Evrika

 **SIA «Vika Wood»**
kokzāģētava **PĒRK**
egles un priekšskaidas **zāģbaļķus**.
Sīkāka informācija pa tālruni **26443376**.
Papildu informācija www.vikawood.lv.

VIEGLĀTLĒTIKA**Turēsim ikšķus!**

Rīt Kuldīgas manēžā **10. starptautiskajās vieglātlētikas sacensībās Kuldīgas Katrīnas kauss** kopā ar Latvijas zvaigznēm startēs arī mūsu sporta skolas audzēkņi.

Tie ir Kristīne Grīnberga 60 m skrējienā, Emīls Līdaka, bijušais audzēkņis Niks Samauskis (pārstāvēs Valmieru) kārtslēkšanā, Uģis Jocišs 1000 m.

Programmā iekļautas šādas disciplīnas: 60 m, 60 m/b, 1000 m, tāllēkšana, kārtslēkšana vīriešiem, augstlēkšana sievietēm. Sacensības tiks atklātas 17.50, pirmie starti – 18.05.

PĒRKAM

* *Augošu koku cirsmas un sortimentus pie ceļa;*

* *Papīrmalku ostās: (Rīgā, Mērsragā, Liepājā)*

- Meža īpašniekiem:**
- Veicam bezmaksas konsultācijas;
 - Palīdzam meža taksācijas sagatavošanā, cirsmu iestīgošanā;
 - Palīdzam iesniegt ciršanas pieteikumu VMD.



Metsä

Telefoni informācijai: 29196926
www.metsaforest.com/lv

LAIKA PROGNOZE**Siltākas ir naktis**

Latvijā šonedēļ pārspēts janvāra siltuma rekords, kopš laika apstākļus novēro Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs.

Šādu atzinumu sinoptiķi snieguši pēc 15. janvāra ziņām, kad, piemēram, Mērsragā temperatūras stabiņš pārkāpis +10 grādu robežu. Iepriekšējos gados augstākais mērijums janvārī bijis 1997. gadā, kad Kolkā bijuši +9,7 grādi. Rekordī pārspēti visā Latvijā, un vakar sasniegts arī 16. janvāra rekords ar īpatnību, ka siltākas ir naktis.

Tuvākajās dienās temperatūras stabiņš kritīsies, taču ne pārāk. Rīt līdz pusdienlaikam Kuldīgai tuvākajā meteoroloģiskajā stacijā Stendē tāpat kā Saldū prognozēti +2. Pēc tam gaisa temperatūra pieaugs par grādu vai diviem un līdz svētdienas rītam turēsies ap +4 grādiem. Tad atkal nedaudz mazināsies, un naktī uz pirmdienu, iespējams, būs ap nulli.

Tomēr meteoroloģiskā ziema neiestāsies, jo par tādu uzskata periodu, kad diennakts vidējā temperatūra vairākas dienas stabili ir zem nulles. Kā skaidro sinoptiķi, turpināsies astronomiskā ziema, kas pēc kalendāra iestājas pirms Ziemassvētkiem, jeb meteoroloģiskais rudens, un pagaidām nav liecību, ka tas atkāpsies.

Toties nav gaidīt, ka dienas kļūst ne tikai garākas, bet arī gaišākas. Šīs nedēļas nogale un nākamās nedēļas sākums visā Kurzemē solās būt diezgan gaišs, jo daudzviet spīdēs saule, ko brīžiem aizklās mākoņi, bet lietus nebūs. Nokrišņi gaidāmi otrdien.

Pēc www.meteo.lv sagatavoja **Daina Tafelberga**



VĀRDADIENAS

No 18. līdz 25. janvārim
 18. Antons (3569), Antis (37), Antonijs (127)
 19. Andulis (41), Alnis (62)
 20. Olģerts (462), Alģirts (20), Alģis (109), Orests (77)
 21. Agnese (6286), Agnija (683), Agne (80)
 22. Austris (484)
 23. Grieta (334), Strauta (5), Rebeka (1062)
 24. Krišs (397), Ksenija (3122), Eglons (15), Egle (22)
 25. Zīgurds (1030), Sigurds (108), Sigvards (22)
Populārākie: Agnese un Antons.

Anjēze Sesē

Agnese Čiče, mūzikas skolotāja, ansambļu un kora vadītāja, karjeras konsultante:
 – Cik zinu, tieši mamma izdomāja, ka mans vārds būs Agnese. Mamma šajā pasaulē vairs nav, tāpēc grūti pastāstīt, kā tas viss notika. Savā laikā, kad mācītājs Viesturs Pirro mani iesvētīja, kā iesvētību vārds tika izvēlēta Rebeka, bet pati jutos kā Agnese. Nezinu, cik populārs ir vārds, bet pazīstu vairākas vārdamāšas. Man ļoti, ļoti nepatīk, ka telefona sarunās pārklaustoties vai pārprotot, mani nosauc par Inesi. Lai gan vārdi skan līdzīgi, tad īpaši izjūtu, cik svarīgs man tas ir. Tas nav nekāds nezināmais vai grūti izrunājams. Bet atceros: kad devos uz kursiem Francijā, tur pastiprināta uzmanība tika pievērsta drošībai, un man bija

jānodod pase, lai izietu drošības kontroli saistībā ar nelegālām precēm un sprāgstvielām. Kad kursu apmeklētājiem tās izdalīja atpakaļ, vārdus sauca skaļi, un es labu laiku nesapratu, ka sauc mani, jo franciski mans vārds un uzvārds tika izrunāts kā Anjēze Sesē. Tā kādu laiku sauca, līdz atpazinu savu pases vāciņu un atskārtu, ka tā esmu es. Iesauka man kopš bērnības ir Capene, un, lai gan esmu jau pieaugusi sieviete, mani joprojām ģimenē un draugu lokā tā sauc.



Elina Elza Kļava (Jauno žurnālistu skola)
 Agneses Čičes arhīva foto

JOKS

Sarunājas divas draudzenes.
 – Vai viņš tev izstāstīja par savām iepriekšējām attiecībām?
 – Nē.
 – Īsts āzis! Bet tu – par savām?
 – Nē!
 – Īsta gudriniece!

17. janvārī 19.00 Kuldīgā, Liepājas ielā 14,
DZIEDINĀŠANAS DIEVKALPOJUMS.
 Kalpos bīskaps Antons Tiščenko. Viņš ir reģionālais bīskaps 30 draudzēs un vada divas draudzes Harkovā, Ukrainā, ar 1200 apmeklētājiem. Četrus grāmatu autors un starptautisks sludinātājs. Dievkalpojums, kur viņš kalpo, cilvēki saņēmuši daudzas Dieva dziedināšanas, kuras apliecinātas arī ar ārstu izziņām. Dievs nav mainījies! Dievs satiek tos, kas meklē Viņu, lai dziedinātu, atbrīvotu un dotu jaunu dzīvi! Ieeja brīva. Informācija pa tālr. 29680802.

MEŽA ĪPAŠNIEK!
Tev ir mežs vai cirsmas? Mums ir nauda!
 Mēs esam gatavi novērtēt Tavu mežu un samaksāt par to vienas dienas laikā.
 Zvani un pārliecinies, ka Stiga RM pāršolis cita mežsaimniecības uzņēmuma piedāvājumu!
 Sazinies ar mums pa tālruni **27898969** vai raksti uz e-pastu: birojs@stigarm.lv

VIETĒJAIS MEŽIZSTRĀDES UZNĒMUMS
PĒRK MEŽA ĪPAŠUMUS, CIRSMAS, AUGOŠUS KOKUS

283 688 38 **261 299 19**
info@lmu.lv www.lmu.lv

SOS BĒRNU CIEMATI LATVIJA
 Latvijas SOS Bērnu ciematu asociācija (40008029381) ir starptautiska, sociāla labdarības organizācija, kas nodrošina ilgtermiņa ģimenes modeļa aprūpi bez vecāku gādības palikušiem bērniem un sniedz palīdzību ģimenēm ar bērniem Latvijā kopš 1997. gada. **Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centri "AIRI vecākiem"** sniedz daudzveidīgu atbalstu audžuģimenēm, specializētajām audžuģimenēm, adoptētājiem un aizbildņiem, lai veicinātu to, ka Latvijā bez vecāku gādības palikušie bērni dzīvotu labklājībā, drošībā un iegūtu patstāvību.

Ārpusģimenes aprūpes atbalsta centrs "AIRI vecākiem" Kuldīgā aicina darbā VADĪTĀJU

- DARBA PIENĀKUMI**
1. Centra darbības plānošana un vadība, nodrošinot bērna interesēs balstītus, kvalitatīvus pakalpojumus audžuģimenēm, specializētajām audžuģimenēm, kā arī bērna vajadzībās balstītus atbalsta pakalpojumus aizbildņības un adopcijas procesos.
 2. Sadarbība ar esošajām audžuģimenēm, specializētajām audžuģimenēm, adoptētājiem un aizbildņiem. Jaunu audžuģimeņu, specializēto audžuģimeņu, adoptētāju, aizbildņu un viesģimeņu piesaiste.
 3. Sadarbības veidošana un uzturēšana ar vietējām pašvaldībām, valsts institūcijām, citiem ārējiem sadarbības partneriem un sabiedrību kopumā ar mērķi sekmēt centra darbu, attīstību un atpazīstamību.
 4. Centra komandas vadība.
 5. Administratīvie vadības pienākumi: budžeta plānošana, izdevumu pārraudzība, atskaišu sagatavošana u.tml.
- AICINĀM ATSAUKTIES**
1. Pretendentus/-es ar augstāko izglītību sociālajā darbā vai psiholoģijā, sekmīgu darba pieredzi (vismaz 3 gadi) darbā ar ģimenēm un bērniem. Priekšroka kandidātiem/-ēm ar pieredzi darbā ar ārpusģimenē augošu bērnu aprūpi un izpratni par bērnu tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.
 2. Pretendentu/-i ar ļoti labām komunikācijas un līdera dotībām, spēju patstāvīgi organizēt savu un komandas darbu, pilnveidot un attīstīt
 3. Centra darbu un mērķu sasniegšanu. B kat. autovadītāja/-s apliecība. Latviešu un krievu valodas zināšanas.

MĒS PIEDĀVĀJAM
 Daudzpusīgu darbu sociāli nozīmīgā organizācijā, kas sekmē bērnu un jauniešu labklājību Latvijā. Iespēju strādāt gan nacionālā, gan starptautiskā vidē. Atalgojumu no 1100 EUR (bruto). Komfortablu darba vidi, profesionālus un pozitīvus kolēģus.

DARBA SLODZE: pilna laika darbs (40 stundas nedēļā).
DARBVIETA: ārpusģimenes aprūpes atbalsta centrs Kuldīgā, Ventspils ielā 16.
VAIRĀK INFORMĀCIJAS zvanot asociācijas personāla vadītājai Elīnai Niemirot, tālr. 29894991. CV un motivācijas vēstuli sūtīt e-pastā: elina.niemiro@sosbca.lv līdz **24.01.2020.** ar norādi **"AIRI vecākiem" centra vadītājs.**

* Sazināsimies ar tiem kandidātiem, ar kuriem organizēsim tikšanos klātienē.

Informējam: iesniedzot/nosūtot savu pieteikumu, kandidāts/-e brīvprātīgi piekrīt personas datu apstrādei personāla atlases procesa nodrošināšanai. Kandidāta/-es dati tiks uzglabāti personāla atlases laikā un dzēsti sešus mēnešus pēc atlases konkursa beigām. Personas datu vākšanu, apstrādi un uzglabāšanu veic Latvijas SOS Bērnu ciematu asociācija, reģ.nr. 40008029381. Garantējam, ka nodrošināsim jūsu personas datu konfidencialitāti.

www.sosbernuciemati.lv www.sos-childrensvillages.org

JANVĀRA ERUDĪTS
Ar ko Ventspils novadu apvienot plāno VARAM?

Atbildi meklējiet kādā no *Kurzemnieka* numuriem un līdz **20. janvāra 11.00** sūtiet e-pastā: redakcija@kurzemnieks.lv.

Atbilde: šogad Strasbūrā Saharova balvu saņēma ekonomikas profesors Ilhams Tohti, kurš atrodas apcietinājumā, jo cīnās par musulmaņu uiguru minoritātes tiesībām Ķīnā. Viņa vietā balvu saņēma meita.
Pareizi atbildējuši: Ingars Neimanis, Gunta Folkmane, Ausma Kreidere, Velta Višņevska, Lilija Baukše.

PA ĪSTAM GARŠĪGI
 Konkursu atbalsta
 Šarlote.

INTERESANTI

Cik ilgi smadzenes būs jaunas?

Londonas universitātes koledžas zinātnieki Lielbritānijā paziņojuši: jau astoņu gadu vecumā var noteikt, kad vecumdienās piedzīvosim atmiņas zudumus un mūsu prāta spējas samazināsies. 502 cilvēki pārbaudīti astoņu gadu vecumā 1954. gadā un šogad, tuvojoties 70 gadiem, tie, kuri prāta spēju ziņā bijuši starp pirmajiem 25, to skaitā palikuši arī tagad. Turklāt viņi izvēlējušies studēt un strādāt intelektuālu darbu. Tas pēfīts lai uzzinātu, kā cīnīties pret demenci un vai to var ietekmēt, mainot dzīvesveidu. Rezultāti liek apšaubīt uzskatu, ka aktīvs dzīvesveids, veselīgs miegs un pareiza ēšana spēj demenci aizkavēt. Tā vietā piedāvāts padziļināti izziņāt attīstību bērnībā, tās saistību ar atmiņu un prāta spējām, kā arī to, ka ilgstoša un intensīva smadzeņu nodarbināšana mūs padara izturīgākus pret šo spēju pasliktināšanos vecumdienās.